

Het Oranje vreugde-maal

opgedischt in de gaare-keuken van de Gekroonde B. Ter
gelegenheyd van de Verheffing van zijne Hoogheid

bron

Het Oranje vreugde-maal, opgedischt in de gaare-keuken van de Gekroonde B.. Johannes Kannewet,
Amsterdam 1747

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/_ora002oran01_01/colofon.php

© 2013 dbnl

Voor-rede

Aan de Lief-hebbers der Zang-konst.

NAdeemaal ik gezien hebbe de greetigheyd van de Liefhebbers mijne GAARE-KEUKEN, van (*de Gekroonde A.*) en dat die Kost haar wondelijk wel gesmaakt heeft, zo zette ik uw nu het tweede Geregt voor: (zijnde het ORANJE VREUGDE-MAAL, opgedischt in de GAARE-KEUKEN, van *de Gekroonde B.*) ter eeren van zijne Doorlugtige Hoogheyd, waar in gy zult vinde hoe dat de Faam, de Roem en Daaden van zijn Doorlugtige Voorzaten uyt-galmt, waar uyt gy dan nu dagelijks weer nieuwe reden vind om met dit vrolijke Gezelschap, op een en dezelve Toon te weer-galmen ter eeren van de *Oranje-spruyt*, ook zult gy daar in vinde aardige Vryerye, Drink-liederen en wat iets meer is; lang en breed hier van op te geven is mijn gewoonte niet, de Spyze moet zijn zelfs aan lokken, te meer: dewyle het net op die tijd opgedischt werd dat mijn Gasten honger hebben, en dan wel voorna-

melijk 't Eeten het beste smaakt (me dunkt ik zie dezelve als daar al na rijshalze,) en geen wonder, want schoon het meerder als een Stuk bedraagt, ze kunne voor een Stuyver of twee, zo wel gerieft werde als voor een Gulden, want yder Stuk op zijn zelfs behoord; dat dezelve genommert zijn met 1ste. 2de. 3de. Stuk enz. is maar om geen abyze in het opdissen te krygen, die nu groote trek heeft kan al de Stukjes by malkaar in een Bandje kryge, alles na zijn lust en welgevalle, hier mede breeke ik dan af en wensche uw alle met aangename zoetigheyd 't zelve te gebruyken, en ziende dat uwe graagheyd hier weder toe strekt, zal met der haast uw die van (*de Gekroonde C*) opdissen.

U E. gediensstige Dienaar.

J.K.

Het Oranje Vreugde-maal, Opgedischt in de Gaare-keuken van de Gekroonde B.

Haagze Vreugde-zang Op de gelukkige aankomst van haare Hoogheden, den Prins en Prinsjes van Oranje.

Voys: Liefhebbers van 't Oorlogs-gezwier.

Beminnaars van d'Oranje-Vorst,
 Die naar 't welzijn des Prinssen dorst,
 Kom zing hier helder uyt de borst;
 Hey komt nu 't Haagje regt playzant
 Beschouwen, met zijn dierbaar Pand,
 De Kroon-Prinsjes van Engeland.

Dat Pronk-Altair dat Hemels-beeld,
 Door Vrouw-natuur volmaakt geteeld,
 Met al d'hoedanigheyd bedeed;
 Die aan een Koninklijke Spruyt,

Oyt in de Waereld blonken uyt,
Gaf aan Oranje zig ten Bruyd.

't Is Groot of Kleyn wie haar beschouwt,
Elk agt haar waarder dan het Goud,
En Hert en Hand aan haar vertrouwt;
Elk roept zigt welkom hier Vorstin,
Met Friso die ons Hert en Zin,
Door zijn hoedanigheen neemt in.

Elk wenscht het Koninklijke Paar,
Uyt 's Herten-grond in 't openbaar,
Een Jonge Zoon haar binnent Jaar;
Dat by het roepen voor en na,
Lang leef Oranje, Hey Viva,
Met de Prinsses zijn Wederga.

Elk vlegt dan Lauwerieren Kruid,
En wat dat uyt het Aardrijk spruyt,
Tans Kroonen dat haare Min beduyd;
Dat by het roepen voor en na,
Lang leef Oranje, Hey Viva,
Met de Prinsses zijn Wederga.

't Is by den Dag of Avond laat,
Oranje uyt de Mond noyt gaat,
Hy is een Prins spijt die hem haat;
Dat by het roepen voor en na,
Lang leef Oranje, Hey Viva,
Met de Prinsses zijn Wederga.

Het Voor-spuy op haar Loof-werk praald,
Haar Naamen daar staan afgemaald,
Waar by al 't ander niet en haald;
Daar roept men stadig voor en na,
Lang leef Oranje, Hey Viva,
Met de Prinsses zijn Wederga.

Geen Straat in 't Haagje waar men ziet,
Of 't is bekroond men zingt een Lied,

Oranje het ter Eer geschied;
Dat by het roepen voor en na,
Lang leef Oranje, Hey Viva,
Met de Prinses zijn Wederga.

Geen Jongeling hoe kleyn of teer,
Of hy vertoond zig in't Geweer,
En dat Oranje al ter Eer;
Terwijl dat elk roept voor en na,
Lang leef Oranje, Hey Viva,
Met de Prinses zijn Wederga.

't Geluyd dat klinkt aan 't Britten-hof,
Oranje heeft genoegzaam stof,
Te geven 's Gravenhaag de Lof;
Dat hem bekroond en roemt hier dra,
Lang leef Oranje, Hey Viva,
Met de Prinses zijn Wederga.

Wy danken u dan Prins constant,
Met uw Prinses van Engeland,
Dat gy komt zien den Haag playzant;
Met uw wel-waarde Wederga,
Wy roepen tot uw voor en na,
Lang leef Oranje, Hey Viva.

*Zee-slag, Geschied tusschen den Admiraal van Holland, en den
Admiraal van Duynkerken, op den 18. February 1639.*

Op een aangename Voys.

BAtavieren komt dra
Wilt zingen vroeg en spa
Den Heere Jehova;
Lof, Prijs en Eer,
Die uw nu weer gedenkt,
Zulken Victory schenkt
En uwen Vyand krenkt,
Steeds meer en meer,
Die uw zo moedig kwam vallen an
Vol hooge lusten,
Op zijne Kusten,
Zo menig Man.
February Agtien,
Zestien-hondert mitsdien
Dertig Negen, men zien
Ging eenen Slag;
Voor Duynkerk op de Rhee,
Van Admiralen Twee,
d'Hollandz' en Duynkerkz' mee,
Den zelven Dag
Even dat Colaar, over drie Jaar

In 't Zeeuwsche groeten,
 Vand geen verzoeten,
 Maar droefheyd zwaar.
 Dit lag haar nog in den zin,
 Des zy dagten het gewin
 Te halen weder in,
 Met Kruys en Scherp,
 Op een Vrydag ten Agt
 Uuren, zy met haar Magt
 Kwamen, maar hun verwagt
 Heeft, eene Herp,
 Die wat kwam spelen met Zarwat,
 Om haar te danken,
 Maar dog het banken,
 Viel haar te hart.
 Wel Admiraal Michiel,
 Van Doorstik hoe geviel
 Uw dit Bataafs gekriek?
 Dat gy Adieu
 Gingt zeggen voor de leus,
 Van eenen blauwen Neus,
 En liet zo aan de Geus.
 Twee Schepen Nieuw,
 En uw Vies-Admiraal door den noot
 Geheel Verbranden,
 Of gingt gy Landen,
 In Charons-boot.
 Lof Herpet Admiraal,
 En Bonkers die voor 't Staal,
 Uw Vyand menigmaal,
 Ter neder veld;
 Lof Capiteynen t'zaam,
 My onbekend van Naam,
 Uw Eer zal door de Faam,
 Werden verteld,

Zo lang als Phebus op d'Aarde straald
 Matroos, Soldaten
 Zal zijn, door 't Praaten
 Uw Lof verhaald.
 Prinsse ô Heer! den Lof,
 Komt uw voor al hier of,
 Want wy zijn dog maar stof,
 En onze Magt
 Schryven wy met dit werk
 Toe, aan uw die zeer sterk,
 Voor ons zijt een Bolwerk
 Dag ende Nagt,
 Tegen ons listigen Vyands pak,
 Dies uw 't zingen
 Wy de Eer toe brengen
 Want 't Vleesch is zwak.

Nieuw Vermaaklijk Lied ofte Matrozen-vreugd, die zy in alle Landen hebben.

Op een Nieuwe Voys.

BEnt gy van zints te Vaaren,
 Matroosjes Jonk en Oud,
 Zo vreest niet voor de Baaren,
 De Winter is hier zo koud,
 Komt laatet ons t 'zaam vaaren dan
 Na Spekjan of den Indian,
 Afvaaren wy stout,
 Wy vaaren om Zout,

De Gronden te peylen,
 En weder te Zeylen,
 't Is hier te koud.
 Te Calis eerst wy wat rusten,
 Dan trekken wy Straat-waard in,
 Daar vind men op Vreemde Kusten,
 Voor eerst de schoone Waardin,
 Dan roepen zy, Viva la Chasen Sinjoor,
 Ik draag 'er de Sleutel van het Comptoir,
 Setje wat neer,
 Zeydze Mijn Heer,
 Ik zal het uw schinken,
 Wat lustje te Drinken
 Na uw begeer.
 Komt haal der ons wat Limoene,
 Schenk ons de Wijn Brulee,
 Wat hebje nog meer van doene?
 Daar, isser een Stuk of Twee
 En elk ree daar zijn Popje op stelt,
 Zo verteerd men droogjes zijn Geld;
 Maar wagtje wel,
 Voor 't Bruyne Vel
 Smerte of Brande,
 Wagt der uw Hande,
 Het vyer is fel.
 Ik had het schier vergeeten,
 Livorne de schoone Stad,
 In Boekwelm wilt weeten,
 Daar schuylder nog wel wat,
 Daar woone de Hoertjes Huys aan Huys
 Voor Schippers, Koopliede,
 Jan Hagel in 't kluys,
 Zy roepen in 't Spaans;
 Martiliaans,

Wat lustje te drinken,
In 't Italiaans.
De Hoertjes van Allekanten,
Als 't Geldje nu is verteerd
Dan vind men de ligte Danten,
Daar isser geen Hoer of Weerd,
Die ons kan helpen uyt de nood,
Want Jan Credit die is 'er dan Dood,
Smeyt der de Guyt,
De Deuren uyt,
Zijn Lijf vol plage,
Zijn Huyd vol slage,
Daar leyd der de Guyt.
Oorlof Matroosjes alle,
Die vaaren na de Straat,
En wilt der alzo niet malle,
Want Hoerdery is kwaad;
Houd veel liever uw Bakhuis voor glad,
Jan Pieterman droog, en je in 't Nat,
Drinkter de Wijn,
By Juffertjes fijn,
De Straatze Bende,
Maakt geen Elende,
't Mag zo wel zijn.

Een Nieuw Lied over de tegenwoordige toerusting van Oorlog***Voys: Schoon Amarant.***

BEyd' Hollanders en Zeeuwen,
Toond uw moedig kloek als Leeuwen,
Met het fris Quartier
Stigt Utrecht mee,
Groeningen en d'Omlanden,
Over-Yssel, Rees:
Geldersche Strees,
Wilt de Fransman aan randen
Trekt uw Zwaerd uyt d'Schees.
 Den Fransen Haan,
Komt op de Zee te krayen
Met Schepen zwaar gelayen,
Om ons te verslaan,
Hy en zijn Steert
Zoeken ons te bederven,
Maar weest niet verveert
Uw lustig weert,
Met hakken en met kerven
Want uw niemand deert,
 Gy kreygt te baat,
Veel Duyzend, Duytsche Knegten,
Die zullen uw helpe Vegten,

Als een braaf Soldaat,
Dus weest verblijd,
Wy zullen gaan floreren,
Nu in dezen tijd:
Dus wie gy zijt,
Wilt lustig aan 't Marseren
Toond uw in den Strijt.

Ons Prins dien Held,
Komt met zijn Oorlogs-magten,
Om te toonen nieuwe kragten,
Dapper in het Veld,
d'Oranje Spruyt,
Zal zijn verheven Takken,
Nu weer schieten uyt;
En maaken Buyt,
Met Schieten en met Hakken
Met Roet, Loot en Kruyt.

Onz' Generaals,
Collonell' en Capiteynen,
Ziet men weer in 't Veld certynen,
Met tweesneydig' Staals,
Veel Luytenants,
En Vaendrigs 't Vaendel zwieren,
De Commendants
Corpraals konstants,
Zoetelaars hoord men tieren
Met veel Proviants.

De Ruytery
Met Trommels en Trompetten,
Om de Vyand te verpletten,
En Soldaten daar by,
Veel Grof Kanon,
Om lustig te zien Dond'ren,
Op Louis Bourbon;

De Oranje Zon,
Rijst tot yders verwond'ren
Als een Dauw of Bron.

Ja d'Admiraal,
Zal met zijn Grijze Haare
Lustig op Nephunis Baare
Met zijn blanke Staal:
d'Engelsche fier
Zulle jagen en vernielen,
Door Rook, Vlam en Vyer
Met groot playzier,
Voor zijn Bezeylde Kielen
Maaken groot gezwier.

Matrooze kloek,
En lustige Marijne,
Wilt nu weer in Zee verschijne,
Za komt uyt den hoek;
Uw Schepen fijn,
Wilt die weder verklaren,
Zuyver ende reyn,
Dat zy weer zijn,
Lustig om te bevaren
Trekt t'zaam eenen lijn.

Roept by gelijk
Viva, Viva, Oranje,
Viva, die nu in Campanje
Trekt voor ons publijk;
Viva, onz' Staat
Die ons door haar Regeering,
En haare Wijze Raad,
Vroeg end' laat,
Bestieren onze Nering
Loonen 't Goed en Kwaad.

Een Beklag-Lied voor de Meysjes van onze Landen, over het vertrekken van alle Soldaten en Matroozen.

Stem: *Philila.*

BEget hoord de Trommels roeren,
 Meysjes wat zult gy uyt voeren,
 In dees tijd, In dees tijd.
 Nu gy raakt uw Vryers kwijd,
 Die uw plagten te behagen,
 Ziet gy nu den Degen dragen
 t'Allen kant, t'Allen kant;
 't Is voor 't lieve Vaderland.

Wel wat zult gy nu gaan maaken?
 Gy zult moeten leggen braken,
 Deze keer, Deze keer,
 Want gy kreygt geen Vryers meer;
 Meysjens gy meugt nu wel zugten,
 Nu gy ziet uw Vryers vlugten,
 Van uw al, Van uw al,
 Hier al uyt ons Hollands Dal.

Want zy worden als Soldaten,
 Ten dienst van ons Edel Staaten,
 Meysjens nu, Meysjens nu,
 Zegt de Vryers dan adieu,
 Want alle haar caresseren,
 Zal uw heden gaan manqueren,

En daar by, En daar by,
 Een Kusjen gelooft het vry,
 Want gy ziet veel Vryers vaaren,
 Al over Nephtunis Baaren,
 Nu heel kloek, Nu heel kloek,
 Met een vuyl Bepekte Broek;
 z'Hebben liever te gaan stryden,
 Als gestadig uw te Vryden,
 Want de Min, Want de Min,
 Maakt ons zomtijds dol van zin.

Daarom en wild dog niet truuren,
 Gy zult nog wel Portuuren,
 Krijgen gaan, Krijgen gaan,
 Stilt alleen uw droef Getraan;
 Wilt uw aangenaame Oogen,
 Meysjens nu terstond af droogen,
 'k Zeg uw dan, 'k Zeg uw dan,
 Gy raakt nog wel aan de Man.

Maar alle de Jonge Kwante,
 Zijn te Water en te Lante,
 Die uw zou, Die uw zou,
 Van uw maaken haast een Vrouw;
 'k Raad uw Meysjens uytgelezen,
 Komt 'er een wat Oud van Wezen,
 By uw staan, By uw staan,
 [T]ast vry toe laat hem niet gaan.

Die na een Jonkman wil tragten,
 Die moet zekers nog wat wagten,
 Hoord dit aan, Hoord dit aan,
 Als de Campanjen is gedaan;
 Dan zult gy kreygen uw keure,
 Als gy maar komt aan de Deure;
 Met fatzoen, Met fatzoen,
 Als zy zijn in 't Guarnizoen.

Oorlof Meysjens nu ter teyden,
 Het geen' dat gy hier moet leyden,
 'k Zeg publijk, 'k Zeg publijk,
 Dat komt al door Vrankrijk,
 Die ons den Oorlog gink zweeren,
 Daarom moest yder Marcheren,
 Het is spijt, Het is spijt,
 Dat gy bend uw Vryer kwijt.

Een Nieuw Lied, aan zijn Koninklyke Majesteyt van Groot-Brittanien.

Stem: Als Oranje in Campanje.

BEroemde Oranje, vol Kloekheden,
 Kom Manhaftige Held valjant,
 Kom herstel de Wetten mede,
 In 't vermaarde Schotte-Land,
 Verheft ons nu ydoon,
 Want uw komt toe de Kroon,
 William, De Oranje-stam,
 Met Maria Stuart schoon.

Ons Oranje heel Kloekmoedig
 Met een groote dapperheyd,
 In Brittanje zeer voorspoedig
 In 't Roemrugtig Engelsch Rijk,

Met magt van Kielen groot,
 Vijf-honderd in de Vloot,
 Om Protestant, Religie kant,
 Te helpen uyt de nood.

Al de Jesuwytze Uylen,
 Loopen nu geheel verwoed,
 Van schaamloosheyd zy schier huylen,
 't Is voor haar een tegenspoed,
 Dat onze Vorst valjant,
 Nu binnen Engeland,
 Ontfangt zoo'n Eer, 't Is haar hertzeer,
 Nu vlugten zy met schand.

Waar is nu de Hoer van Babel,
 Daar gy op steunde met magt,
 Pater Peters als Parabel,
 Heeft dees Fabel voort gebragt,
 Die snooden die zeer vals,
 Steld' voor een Prins van Wals;
 Maar nu tot Loon, verwacht hy schoon,
 Zijn regt verdiende Loon.

Maar wat baat nu al haar listen,
 Tegens ons nu allegaar,
 Meenden zy dat wy 't niet wisten?
 O Ja! 't brengt haar in 't bezwaar,
 Haar valsheyd boos en snood,
 Dat brengt haar in den nood,
 Zo zal 't nog gaan, Al met de Haan
 Want Godt haar doen verstoot.

Gaat nu Bourbon hoogmoedig,
 Om bystand tegen 't Geuze-bloed:
 Maar wy zijn ook overvloedig,
 Vol courasie en vol moed,
 Want wy Hollanders trouw,
 En de Zeeuwe zeer gou,

Gelijkerhand, Vegten faljant,
Voor het Huys van Nassouw.

Fransse Koning wild vry schroomen,
Als ons Prins in uw Rijk komt,
Dat zult gy niet kunnen Droomen,
Gy zult staan gelijk verstormt,
Daarom vry metter spoet,
Valt uw' Godt te voet,
En laat vry af, Uw valsheyd straf,
En ziet wel wat gy doet.

Waarom gaat gy rebelleren,
Tegens Godt en zijn Gebod,
En haar stom Afgoden eeren,
En houd met Godts Woord de spot,
Hoogmoed is zelden goet,
Zy menig zugten doet,
Het doet voortaan, Jork vlugten gaan,
Heel toornig en verwoed.

Valt nu met dien Held te gader,
Op Vrankrijk heel streng en straf,
En geeft nu dien vals Verrader,
Zijn verdiende loon en straf.
Hy heeft met listen kwaad,
Aan ons betoond in daad,
Dat hem vooral, Berouwen zal,
Waar dat hy gaat of staat.

t'Za Hollandsche Batavieren,
Strijd kloekmoedig voor ons Land,
Laat Kanon en Wimpels zwieren,
Doet zijn Hoogheyd trouw bystand,
Uw Leven niet verschoon,
Ons Prins heeft nu de Kroon,
Door 't Parl'ment, Zeer wel bekend,
Met zijn Koningin schoon.

Daarom wild nu Vreugden raapen,
 Vol blijdschap aan alle kant,
 Band uyt 't Land nu al die Papen,
 Die tegens hem zijn gekant,
 Steekt Piktonnen in Brand,
 En roept gelijkerhand;
 Kom zingt Godts Lof, En roemt der of,
 Als David deed playzant

Rouw-klagten van den Koning Jacobus van Engeland, over de droeve staat van zijn Rijk, aan de Koning van Vrankrijk.

Stem: *Venuskind gy hebt.*

Koning van Engeland.

Bien Roy Louis wat gaat my aan?
 Ik sta nu heel versteld,
 Eylaas wat heb ik nu gedaan?
 De Prins die komt te Veld,
 En zoekt de Wetten van mijn Land,
 Te houden in zijn fleur,
 Dat zy weer zijn in d'oude stand,
 Dus zit ik in 't getreur.

Vrankrijk.

Jacobus, Britsen Koning stout,
 Wat raad gaat uw nu aan,
 Geen zaak als op het laatst berout

Als men niet meer en kan,
Trekt aan het blanke Harrenas,
En 't Helmet fijn van Goud,
Toond uw Kloek als gy eertijds was.
Maakt hem zijn komst benoud.

Engeland.

O Franssen Koning Magtig Heer,
Ik kan 't niet wederstaan,
Of ik hem al bied tegenweer,
Mijn Volk en wild niet aan;
De Schotten bieden hem de Hand,
Roepen wellekome Prins,
Doen hem met Goed en Bloed bystand,
't Gaat heel na zijnen wensch.

Vrankrijk.

Gy zijt haar Heer en Opperhoofd,
Van Engeland, Schot en Yer,
Haar moetwil straft, en heel verdooft,
Dwingt haar op dees manier,
Dat zy wagen haar Lijf en Goed,
Voor uw haar Majesteyd
Perst haar tot 't laatste druppen Bloed,
Tot alle dienstbaarheyd.

Engeland.

Louis mijn Hert dat barst van Nijt,
Op den moetwill'gen Schot,
Die met de Prins tot mijnder spijt,
En Staat, te zamen rot;
Daar by zo komt het Lagerhuys,
En geeft my geen Larsian,
Voor mijn is geen' Munt of Kruys,
Ik weet alnergens van.

Vrankrijk.

Hoe speeld Jan Hagel dus den Baas,
 Hebt gy uw niet voorzien,
 Dat gy nu zit in dit geraas,
 Met al uw Edellien:
 Had gy de Opperhoofden al,
 Gebragt voor eerst aan kand
 Zo waard gy niet tot dezen val
 En stond in beter stand.

Engeland.

Bourbon, ik zigt met listigheyd,
 De Wetten na mijn zin,
 Te verkeeren met stilligheyd,
 En zo te dringen in,
 Het Roomsche Catholijk Geloof,
 'k Meynden die Kettery,
 Te brengen tot een Buyd en Roof,
 Maar 'k zit nu zelfs in ly.

Vrankrijk.

Gy moet met kragt en groot geweld,
 Haar treden onder voet,
 Eer gy 't Rijk in vreedden steld,
 Vernielen 't Geuze Bloed:
 Zoekt hulp aan d'een of ander Vorst,
 Volvoerd uw wreede lust,
 Die mee na Ketters woeden dorst,
 Zo raakt gy 't eynd in rust.

Engeland.

'k Verwagt mijn hulp van uw Louis,
 Mijn hoop en toeverlaat,
 Ik uw, en niemand anders kies,
 'k Bid uw komt mijn te baat,
 En help mijn in dees droeve nood,
 Laat mijn niet in 't verdriet,

Anders sterf ik van rouw de Dood,
Zo is mijn hulp geschied.

Vrankrijk.

Jacobus, 'k heb zo veel te doen,
Aan d'een en d'ander kant,
'k Kan uw niet helpen met fatzoen,
Yder een toond my Vyand,
De Keyzer, Spanjaard, Pool en Zweed,
Zoeken mijn ondergang,
De Duytsche Vorsten zijn gereed,
Dat maakt mijn Hert zo bang.

Engeland.

O Roy Louis dat klemt mijn Hert,
'k Had my op uw vertrouwt,
Laat gy my nu in druk en smert;
Dat maakt mijn Geest benouwt,
Die op een Vleeschen Arm steund,
En vind geen Medicijn,
Maar loos en broos op Riet hy leund
En raakt in druk en pijn.

Victorie-Lied, bevogten door Prins Karel, tegen de Franssen aan den Rhijn op den tweeden July 1744.

Stem: *Maria Edel Princesse.*

Maakt vreugde aan alle kant,
 Door het Land,
 Men zal uw gaan vermelden,
 Van Prins Karel faljant,
 Hoe dat hy zijn dapperheyd,
 In den Strijd,
 By de Franssen heeft laten blijken,
 Omtrent aan den Rhijn,
 Daar hy moest over zijn,
 En hoe het daar is gegaan,
 Zult gy haast verstaan.
 Prins Karel met groot begeeren,
 Woud' graag over den Rhijn,
 Hoord na mijn:
 De Franssen die hem daar keerden,
 Dat was hem een groote pijn,
 Hy zocht daar met alle vlijt,
 En listigheyd,
 Om de Franssen van daar te krijgen,
 Drie Bruggen aldaar,
 Deed hy maaken klaar,
 En kwam by zijn Vyand in 't Veld
 Met een groot geweld.

Zo dra de Franssen hem zagen,
 Was 't alles in den roer,
 En rumoer;
 In 't kriecken al van den Dagen;
 De Franssen te gaar,
 Die vlugten aldaar,
 Toen zag men een grote toer,
 Van de Franssen vlugt daar,
 Met elkaar,
 En de rest die haar verweerden,
 Die raakten als dan,
 Het meest in de Pan,
 Door de Hoesaren verwoed,
 Met dappre moed.
 De Slag die bleef niet lang duuren,
 Of de Franssen waaren verjaagt,
 Dat hun knaagt,
 Nog binnen de teyd van Drie Uuren,
 Waaren zy weg met een vlaag;
 Veel zijn der gestookten de Moord,
 En vermoord,
 Door hitte van de Sonne-schijne,
 Vaendels en Standaard,
 Lieten zy met gevaar,
 't Was voor Prins Karel een Eer,
 En na zijn begeer.
 Men schrijft wel Drie-duyzend Franssen,
 Die daar raakten vernield,
 En ontzield,
 De rest had geen teyd tot Danssen,
 Die 't Leven door d'Vlugt behield,
 Van de Hoesaren al
 In getal,
 Zijn Agt-honderd Dood gebleven,

Prins Karel kreeg met zijn Armen,
 De Passagie vry.
 Wat vreugde zag men bedryven,
 Door gantsch Vlaanderen en Braband,
 En Duytsland;
 Wanneer dat men hoord schryven,
 Van deze Slag playsant:
 Men Brande altaar,
 Victorie t'gaar,
 Over dees blyde Maar,
 Maakt nu zoet geluyd,
 Op Trommel en Fluyt,
 Roept Viva Prins Karel faljant,
 Door het heel' Land.
 Die vreugd' werd ons beschreven,
 Met Brieven en Courant
 Door het Land:
 Van 't geene daar is bedreven,
 Aan de Ongaarse kant,
 Dat de Fransse zijn verjaag
 Met veele plaag,
 Tot Lodewijk zijn hartzeer,
 Die door het geweld,
 Van het Klooster-geld,
 Verzogt tot een onderstand,
 Voor 't Fransse-Land.
 Za wild 'er den Schepper loven,
 Gy Ongaarse al gelijk,
 Van het Rijk,
 Dat hy uw den Zegen van boven,
 Geeft door zijn mildadigheyd;
 Den Heere die wil haar,
 Nu te gaar,
 Vorder Victorie verleenen,

Tot eenen welstand,
 Van ons Nederland,
 En dat de Tweedragtigheid,
 Niet komt in d' Strijd.

***Zamenspraak tusschen de Konink van Vrankrijk, Ludovicus den XV.
 met de Koninginne van Hongariën.***

Voys: *Van Biron.*

Vrankrijk.

'k BEgroet uw schoon Heldin,
 Gy pronk en roem der Vrouwen,
 Zegt my uw Hart en Zin,
 Eer het uw mogt berouwen,
 Wild nu den Vreeden maaken,
 Met den Keyzer nu ter teyd,
 En 't Bloed-vergieten staaken,
 Het zal uw zijn profijt.

Koningin.

Dit en staan ik niet toe,
 Voor gy weer geeft mijn Landen,
 Die gy 'k en weet niet hoe,
 Kwam onverdagt aan randen,
 Om my nog 't onderdrukken,
 Trok Saxen op my aan,

In deze looze stukken,
Hebt gy uw best gedaan.

En was het niet genug,
Dat ik moest Silesien wijken,
Neen Louis uw bedrog,
Die hebt gy laten blijken,
Ik zal het onregt wreken,
Dat den Hertog mijnen Man,
Is van den Throon versteeken,
'k Zal wreken daar ik kan.

Schoon Beyeren vol moet,
Is op den Throon Verheven,
Ten heeft geen vasten voet,
Hoe! wierd hy niet verdreven,
Stanislaus Poolsen Koning,
Zo kan 't den Keyzer gaan,
Schoon dat hy nu de Krooning,
Tot Frankfort heeft ontfaan.

Vrankrijk.

Flatteert uw daar niet mee,
Vorstin van Hongaryen,
Verkiest liever den Vree
Eer gy meer komt in lyen,
Hy is met regt verkooren,
Door de Vorsten van 't Rijk,
Zy zullen na behooren,
Hem bystand doen gelijk.

Koninginne.

'k En ben daar voor niet bang,
Den Vorst van Groot-Brittanjen,
Is bekend over lang,
Hoe hy tot schrik van Spanjen,
Zijn Vloot kwam te versterken;
Maar gy stelt weer in staat,

De Forten van Duynkerken,
 Zo breekt gy het Tractaat.
 Mogt ik eens zien den Dag,
 Ik hoop dat die zal komen,
 Dat de Brittannische Vlag,
 Komt Kruyssen op uw Stroomen,
 En datz' uw mogten dwingen,
 Tot wraak van mijn Persoon,
 Ik zal hem bystand bringen,
 Dat zweer ik by mijn Kroon.

Vrankrijk.

Wel steund gy op uw kragt,
 Van de Engelsche Standen,
 Spanjen heeft ook zijn Magt,
 Te Water en te Landen,
 Gereed om hem te wreeken,
 Weer aan de andere zy,
 Te breeken de Britt zijn streeken,
 Hy is een Vriend van my.

Want zo gy niet het regt,
 Aan den Keyzer wild geven,
 Dat aan 't Rijk is gehegt,
 't Zal veel kosten het Leven,
 Het is voor uw te dugten,
 Dat gy nog op het lest,
 Uyt Weenen zult gaan vlugten,
 Daarom verkiest het best.

Koningin.

Louis uw dreygement,
 En zal my niet vervaaren,
 'k Heb in mijn zin geprent,
 Den Oorlog voort te vaaren,
 Terwijl mijn Godt den Zegen,

Door zijn genaden bied,
 Wel wie kan dan daar tegen,
 Gy, nogte niemand niet.

Vrankrijk.

Dat zal haast zijn gestuyt;
 Als ik met mijn Soldaaten,
 En met veel Grof Geschut,
 My daar zal vinden laten,
 Want mijn Edel Gensdarmes,
 En kloeke Carboniers,
 En vreezen geen Alarmes,
 Nog geven geen Quartiers.

Koningin.

Dat agt ik niet met al,
 Als d'Hongaarse Soldaaten
 En mijn Housaren al,
 Niet in den nood en laten,
 Of door de vrees af wijken,
 Maar blyven zy getrouw,
 'k Behoef 't Vaendel niet t' strijken,
 Al ben ik maar een Vrouw.

Den Eed van getrouwigheyd van den Hongaarschen Adel.

Eer zou den Donder hier,
 Ons Duyzendmaal verpletten,
 Eer zoud het Oorlogs-vyer,
 Ons heel in Kolen zetten,
 Wy willen liever sterven,
 Voor uw en 't Vaderland,
 En 't Zwaerd zullen wy verwen,
 In 't Bloed van den Vyand.

Eertytel, aan de Koningin van Hongaryen door den Hongarischen Edeldom.

Uw Roem vliegt door het Land,
 Gy pronk van onze Tijden,
 O Hester in Verstand,
 En Judith in 't Strijden,
 Wy zullen alles wagen
 Tot onze laatsten Man,
 Al zoud men moeten dragen,
 Al wat men torsen kan.

Vrankrijk.

Daar is zo Vroom geen Held,
 Op de Waereld gebooren
 Die door list of geweld,
 Niet heeft zijn kragt verlooren,
 Wel kan men dan niet dwingen,
 't Hoofd van een Vrouw alleen,
 Men zal uw daar toe brengen,
 Al waard gy hard als Steen.

Koningin.

Ik heb het wel gedagt,
 Dat gy my zocht te dwingen,
 Nu zietg' uw Leger-magt
 Vernield door Duytsche Klingen,
 Nu wild gy accorderen,
 Mits gy zijt in de Val,
 'k Zal doen door 't Zwaerd passeren,
 Uw schurfde Franse al.

Drink-Lied.***Stem: De Stokke-Dans.***

BAchus willen wy prijzen,
 Komt wilt hem Eer bewijzen,
 Terwijl hy ons t'zaam geeft de Wijn;
 Waar door wy, vrolijk zijn:
 Klink, klink, klink, nu in het rond,
 Klink, klink, klink, elk maakt zijn Mond;
 Weder klaar en leeg terstond,
 Het Glas Liefhebbers tot de grond.
 Komt hier gy Noble Baasjes,
 En vult weer elk zijn Glaasjes,
 Keyk hoe helder ziet dees Wijn;
 Der Zieken Medicijn:
 Klink, klink, klink, is weer het Woord,
 Klink, klink, klink, ey Vrienden hoord;
 Elk die volgt zijn Capiteyn,
 Drinkt uyt en wil geen Bremer zijn.
 Men moet een Troytje maaken,
 Om aan de Vreugd te raaken,
 Hey wie woud 'er dood voor zijn,
 Voor deze Medicijn?
 Speele wy weer klink, klink, klink,
 En ook weder Drink, Drink, Drink;
 Klink, klink, klink, wy zullen rijen:
 O Bachus! uw gehoorzaam zijn.

Bruylofts-Lied van Tobert en Pleuntje.***Stem: Wat Let de Jeugt.***

BUuren keyk eens uyt,
 Hoe dat de Baeren springen,
 Tobert met zijn Bruyd,
 Wel jem'ne watte dingen,
 't Is niet als vreugd,
 Yder toond zig heel verheugd.

Ey ziet Toberts Vaar,
 Hoe solt hy met dat Besje
 En maakt veel gebaar,
 Hoe loerd hy op dat Flesje,
 Vol Franse Wijn,
 O Bloed! hy wil eens Nappen,
 Vol Franse Wijn,
 't Is nu tijd om zoet te zijn.

Zo dan snaakze Tijs,
 Lustig roerje Handen
 En sney eens wat Vlijs,
 Ik zit te Water-tanden,
 Nu eens een Fluyt,
 Val op met klink, klink, klorie,

Nu eens een Fluyt,
 Het is uw gezondheid Bruyd.
 Hy nog zoeter trant,
 Den Speelman gaat aan 't Zagen,
 'k Hoor het is de Krant,
 Dat kan Jaap behagen,
 't Hoedje op zy,
 My Weer, za roerje Beenen,
 't Hoedje op zy,
 Gut wat ziet die Vryer bly.
 Yder krijgt zijn beurt,
 Want daar Danst nette Stijntje,
 Met Jan Klaasen Geurt,
 Maar mijn dunkt het Wijntje,
 Heeft deze Bol,
 Al by de Neus gekregen,
 Heeft deze Bol,
 Keyk hy zwierd gelijk een Tol.
 Maar wat 's dat gezeyd,
 Wie droes Danst daar op Klompen?
 Teeuwis met zijn Meyd,
 Hy lagt om al de Lompe,
 Dat zijn snaakz' Twee,
 Die 't heele Spel vermaaken,
 Dat zijn snaakz' Twee,
 Dansse t'zaam een Minnuee.
 Nu eens in het rond
 Gesprongen, onbeladen,
 Speelman speeld terstond,
 Een Varkens Karbonaden,
 Hey wat een zwier,
 Onder all' deze Gasten,
 Hey wat een zwier,
 Bruyloft houwen is playzier.

Weer aan den Disch,
 Met alle Man gezeten,
 Keyk wat schoonder Vis,
 Za, lustig aan het Eeten,
 Eerst Baars en dan,
 Wat Rijstenbry met Suyker,
 Eerst Baars en dan,
 Vat weer elk zijn Glaasjen an.

Dat is wel gezeyd,
 Kom laate wy eens klinke,
 Yder met zijn Meyd,
 En met elkander Drinke,
 Klok, klok, klok, klok,
 Ligt op en lapt maar binne,
 Klok, klok, klok, klok,
 Kees wat slabje opje Rok.

Ziet, jou heele Kraag,
 Is vol met Wijn bedropen,
 Meyd ik drinkze graag,
 Wantze is zonder knopen,
 Ook is hy goed,
 Om Bruylofts te vermaaken,
 Ook is hy goed
 Braaf gekookt en lustig zoet.

Daar rijst Tobbert op,
 Met zijn Beminde Pleuntje,
 Zet de Vreugd in top,
 Speelman Zaag een Deuntje
 Voor 't Jonge Paar,
 Alwaar 't maar Lammert binnen,
 Voor 't Jonge Paar,
 Dat 's nog roem van allegaar.

Ziet eens na de Bruyd,
 Zy kan haar Beenen roeren,

Hangt het Schoentje uyt,
 Dat 's Puyk Oossaanze Baeren,
 Nu een Ballet,
 Met alle Man in 't Honderd,
 Nu een Ballet,
 Dan Tobbert met d' Bruyd na Bed.
 Zeg eens Speelnootjes al,
 Kreygt, gy nog geen zinne,
 Om dit zoete mal,
 Eens mede te beginne,
 Spreek wijlje bent,
 Nog lugtig op de Kooten,
 Spreek wijlje bent,
 Hier mee neemt het Spel een end.

De Boere Bruyloft.

Stem: *Godt groet uw goede Morgen.*

BYget in onze Buurt is vol van vreugde,
 Wangt Crelis Jangeses Maertje is de Bruyd,
 Mit Lou Jan Ceessens Piet, die in zijn Jeugde,
 In alle Selschappen steeds munten uyt!
 Schoon oud van Dagen,
 Gaet hy 't weer vragen,
 Het scheynd zijn Ouderdom,
 Kreygt d'eerste Vreugd weerom.
 Get Neel je moet van Daeg mijn Speelnoot wezen,
 Om dat zy bay van Daeg treen in den Echt;

Ik bin genood, jy mee Uytgelezen,
 Ik zel jou dienen als een eerlijk Knegt;
 Kom gaen wy heenen,
 En rep jou Beenen,
 Mijn dunkt ik hoor 't gewoel,
 Gen Dag, Neel vat een Stoel.

Dag Bruygom, Dag Bruyd, en Bruyds-Moeder Kniertje,
 Dag Krelis Jangze, Dag Gezelschap al;
 Wy zullen op dees Bruylofts-dag een zwiertje,
 Met Selschip maeken met een vreugd-geschal,
 Waer zin de Snaeren,
 O Watte Maeren!
 En daer is onnze Creel,
 Al by ongs, mit zen Veel.

Zie Kniertje is al bezig mit de Keuken,
 Een Ketel Bier-en-Brood, en Pondze-koek,
 Dat is een Kost daer Meysjens hart na jeuken,
 Bruygom hou jy de jouwe inje Broek,
 Tot jy ter degen,
 Zijt zagt gelegen,
 Met Maertje lief uw Bruyd,
 En stilt zonder geluyd.

Het Bruylofts-mael begind, za aen het Eeten,
 Ham, Worst, en Kool, en Peen staen op den Dis,
 De Rijstenbrijs-pot die is niet vergeeten,
 Het Vat met Bier ook vol geladen is;
 Hey dit 's een leven,
 Ik zou 't niet geven,
 Voor een groot Vorsten-mael,
 Zo zoet in 't generael.

Waer is de Pul daer moet nu zijn gedronken,
 Avoesjes Neel, vat an daer is de Pul,
 Mijn Hart begind op jou mee te ontfonken,

Wel ja je zoud doen je regte Sul,
 Hoor maer na 't Veeltje,
 En Lubbrigs Keeltje,
 En haer Beenen gelijk,
 Gaen regt na de Musijk.

Ziet Joost hoe dat hy op de Tang kan spelen,
 Piet op de Rooster dat het drilt door 't Huys,
 Laet me jou Stem onder d'andre kwelen,
 Ziet Kniertje Laghen, en weet van geen Kruys,
 Om dat heur Maertje,
 Nou is een Paertje,
 Cornelis Hangsse fris,
 Verheugt en vrolijk is.

Daer komt de Bruygom met de Bruyd aen treden,
 Geluk, geluk nou zoete lieve Paer,
 Wy wenschen uw in dezen Egt veel vreden,
 Maek maer wat Jongs, op datje binnent Jaer,
 Wat meugt Doudijnen,
 Als 't Keynt wil Greynen,
 Wy wenschen altemaal,
 Geluk in 't generael.

Slot-Zang.***Op een aangename Voys:***

BY goede Vriende neer gezeten,
Mit vermaak is altijd wel:
Want daar word niet ligt vergeeten,
By een Theetje, Zang en Spel,
Maar laat ons met dankb're klanken
Op Houbois en Schelle Stem:
Jantje met zijn Vrouw bedanken,
Eer wy gaan na Betlehem:
Eer wy gaan na Betlehem.

Lied van Batavia.***Stem: Als 't begint.***

BAtavia Kasteel ten toonen
Hoofd-stad van heel India,
Daar nu veel Hollanders woonen,
Van ouds-genaamd Jacketra,

In uw heb ik verkeerd,
 En veel dingen geleerd,
 Van Goed en Kwaad
 Mijn wel verstaat,
 Dat daar niet aan mankeerd.

't Is nu ruym Vijf Jaar geleden,
 Dat ik kwam in 't Indies-dal,
 En met mijn Voet kwam getreden,
 Binnen de Poort van 't Vierkants Wal
 De Galg het eerste was,
 Die ik aanschoude ras,
 Ter Regterhand,
 Trad ik valjand,
 Regt uyt op 't zelfde pas.

De Sneese Kerk voorby gegangen,
 Zo regt in de Lepel-straat,
 De Zand-Zee was mijn verlagen,
 Toemelacka mijn wel verstaat,
 Zo na de Utrechtse Poort,
 De Groote Revier aanhoord,
 De Heere-Straat,
 Voorby men gaat,
 Het is wel meer gehoord.

De Tijgers-gragt zeer fray ten toone,
 Dat is het Puykje van de Stad,
 Daar men vind zo menig Schoone,
 En daar zomtjids schuyld wel wat,
 Van het Hollandze Kruid,
 Moestiesse zoet van geluyd,
 Zy gaan zeer rijen,
 Met Baytjes fijn,
 Of zy waaren de Bruyd.

's Nagts zy in een Praeutje vaaren,
 Met haar aangenaam Gespel,

En de Jonkmans vind men gaaren,
 Op de Sneese Wajang wel;
 't Woord is al Monsieur,
 Aanziet uw Serviteur;
 Een Theetje fijn,
 Van Spaanse Wijn,
 Kom Matre 't is de fleur.

Pienang diend daar niet vergeeten,
 Met een Bonkes na haar wil,
 Wat geschied daar in sekreeten,
 Dat zal ik wel zwygen stil,
 Een Meysje fris van gestalt,
 Die gaaren stoeyt of vald,
 Zo 't Spreekwoord zeyd,
 Kortswillig leyd,
 Of agter over vald.

De Vroome wil ik niet gelijken,
 By het Volkje ligt van aard,
 Die zo gaaren Vosjes strijken,
 En spelen Ruyter te Paard,
 Want zy zijn excelent,
 Tot malle zo gewent;
 Vrolijk te zijn,
 In Bier en Wijn,
 Al met de Jonkmans jent.

Vaard wel gy Hooren-beesten verheven,
 Hoere-Waardinne al aan't Vierkant,
 Mijn Schip dat leyd nu af-gedreven,
 Het is vaardig ende kant,
 Scheyd maar heb ik verstaan,
 Dat is in 't Fort gedaan;
 Nu moet ik voort,
 Al onverstoort,
 Zo dra de Land-wind komt aan.

Za Vryer wilt uw Anker winden,
 De Land-wind koeld moytjes op,
 Wilt uw Mars-zeyl maar los binden,
 Loopze vaardig in den top,
 't Eyland Onrust voorby,
 Bantem passeerde,
 't Zinterklaas-Ray,
 Krijgen wy fray,
 Nog vijf Koebeesten bly.

Van daar gaan wy ons Anker ligten,
 En scheyden doen van de Beurs en Zwaan,
 En zijn zo tot onderrigten,
 De Straat Zunda uyt-gegaan,
 Voorzien al voor de Rijs,
 Van Spek, Arak en Vlijs,
 Een schoonder Vloot,
 Elf Schepen groot,
 Godt geeftze behouden Rijs.

Minne-Zang.

Stem: *Als't begint.*

BEminde, Clarinde,
 Toond my eens uw zoet gelaad,
 Schoonder dan de Dageraad,
 Lief, lief, ziet naar my eens om,

Ziet naar uwen Vrind
 Die uw zo bemind,
 Mijn waarde Blom
 Lief, lief, ziet naar my eens om.
 Mijn Harte, Lijd smarte,
 Als den Salamander doet,
 Brand mijn Hert in een heete Gloed,
 Lief, Lief, ziet naar my eens om.
 Ziet naar uwen Vrind
 Die uw zo bemind,
 Mijn waarde Blom
 Lief, Lief, ziet naar my eens om
 Mijn Beden, Zijn heden,
 Zomtijds maar een fantazy,
 Slaat een Loddrig Oog op my,
 Lief, Lief, ziet naar my eens om,
 Ziet naar uwen Vrind
 Die uw zo bemind,
 Mijn waarde Blom
 Lief, Lief, ziet naar my eens om.
 Mijn Waarde, Op Aarde,
 Helpt my uyt dees Etnas-gloed
 En die peyn die gy my aan doet,
 Lief, Lief, ziet naar my eens om,
 Ziet naar uwen Vrind
 Die uw zo bemind,
 Mijn waarde Blom
 Lief, Lief, ziet naar my eens om.
 Ik sterve, Door 't derve,
 Van uw lieflijk aanschijn,
 Toond mededogen met mijn pijn,
 Lief, Lief, ziet naar my eens om,
 Ziet naar uwen Vrind
 Die uw zo bemind,

Mijn waarde Blom
Lief, Lief, ziet naar mijn eens om.
Met Pijnen, Verdwijnen,
Om dat ik uw niet vermoog,
Weer te brengen tot medoog,
Lief, Lief, ziet naar my eens om.
Ziet naar uwen Vrind
Die uw zo bemind,
Mijn waarde Blom
Lief, Lief, Ziet naar mijn eens om.
Wilt agten, Mijn klagten,
Neemt dog nu uw Dienaar aan,
Ziet hem treurig voor uw staan
Lief, Lief, ziet naar my eens om,
Ziet naar uwen Vrind
Die uw zo bemind,
Mijn waarde Blom
Lief, Lief, ziet naar mijn eens om.
Mijn Oogen, Wilt droogen,
En ontfangt van mijn, de Trouw,
Dat ik uw verkrijgen tot mijn Vrouw,
Lief, Lief, ziet naar my eens om,
Ziet naar uwe Vrind,
Die uw zo bemind,
Mijn waarde Blom
Lief, Lief, ziet naar my eens om,

Een Nieuw Lied ter eeren van zijne Doorlugtige Hoogheyd Willem Karel Henrik Friso, Verkooren en uytgeroepen tot Stadhouder, &c. der Vereenigde Nederlande in den Jaare 1747.

Stem: *Wilhelmus van Nassouwen.*

BRave Prins van Oranje,
 Geteeld uyt Nassaus Bloed,
 Vermaagtschap aan Brittanje,
 Waagt gy nu Lijf en Goed,
 Voor Kerk en Staat te strijden
 Zijt gy nu Held van zins;
 Wilhelmus wilt bevryden,
 Vivat! lang leef de Prins.
 Heb dank, ô Heeren Staten!
 Die thans de Oranje Held,
 Ten vreugd van de Onderzaten,
 Tot 's Lands Stadhouder steld;
 Nu staan de looze Franssen,
 Te keyken hier en gins,
 Om 't Land weer uyt te danssen
 Vivat! Vivat de Prins.
 Godt liet ons niet bezwijken,
 In dezen hoogen nood,

Laat ons van hem niet wijken,
 Loof, Loof hem Kleyn en Groot!
 Wil nu Victory Branden,
 Gelijk men is van zins,
 ô Burgers onzer Landen,
 Vivat! Lang leef de Prins.

Nu zullen de Soldaten,
 Van ons Gemeene best,
 Met Bommen en Granaten,
 Hem jagen na zijn Nest,
 Die ons wou Overheeren,
 Hy keykt al hier en gins,
 Wy zullen Triumpheren,
 Vivat! Vivat! de Prins.

De Vlooten van Brittanje,
 Zijn overal in Zee,
 De Vlaggen van Oranje,
 En Wapens zijn alree;
 Hoor Pauken en Trompetten,
 Reets Speelen hier en gins,
 Wie zal de vreugd beletten?
 Vivat! Lang leef de Prins.

De Leeuw schrikt voor het krayen,
 Des Franschen Haan niet meer,
 De Oranje Vaendels wayen
 Nu tot Prins Willems Eer;
 Men Zwaard hem Hulde en Trouwe,
 En zingt vast hier en gins
 Wilhelmus van Nassouwe,
 Vivat! Vivat! de Prins.

Van Hof en Torentanssen,
 Wayt nu de Oranje-Vlag,
 Tot bittere spijt der Franssen,
 ô Aangenamen Dag!

Godt Zegen de Edle Mannen,
Die rustig zijn van zins,
Te Vegten met Tyrannen,
Vivat! Lang leef de Prins

Men ziet Prins Wilhem heden,
Van Groot en Kleyn begroet,
Door Neerlands blyde Steden,
Dat elk nu Goed en Bloed
Voor Kerk en Vryheyd wagen,
Gelijk hy is van zins,
Elk roept met 's Gravenhage,
Vivat! Vivat! de Prins.

Speeld Klokken en Kartouwen,
Dat elk Victory Brand
Wilhelmus van Nassouwen,
Stadhouder van het Land,
Word door de Burgerheeren
Bevestigt, allezins,
Wy zien hem Triumpheren!
Godts Zegen volg' den Prins.

***Victorie-Lied, op de Krooning van den Prins en Prinsesse van Oranje,
tot Koning en Koningin van Engeland, Schotland, Vrankrijk en Yrland.***

Voys: *Maastrigt ge Schoone, &c.*

BEroemde Nederlandse,
 Ras kloeke Batavier,
 Za wil Victorie Branden,
 Met Eng'land, Schot en Ier,
 Voor onzen Held der Helden;
 Wilt met een zoet geluyd,
 Zijn Hoogheyds Lof vermelden,
 Viva, d'Oranje Spruyt!
 Ons Schipio deed buygen,
 Dien Franse Phaeton;
 't Geen Neerland nog zal tuygen,
 Dat hy niet meer en kon,
 Maar moest ons Land verlaaten;
 En vlugten weg met schand,
 Tot vreugd voor onzen Staaten,
 En ons Vereende Land.
 Den tweeden Alexander,
 Dien dapperen Hanibal,
 Bevrijd ons met malkander,
 Voor druk en ongeval;

't Geen ons zaam was besloten,
 Door Stuart en Louis,
 Ons Rijk om ver te stooten,
 't Brengt zelfs haar tot verlies.

De kloeke Mavors daden,
 Blijft eeuwig in gedagt,
 Die ons door Godts genaden,
 In vryheyd heeft gebragt;
 Zo dat hy is verheven,
 En zit op Stuarts Throon,
 Zijn Gemalin daar neven,
 Met Scepter en met Kroon.

Nu ziet men Zegen-pralen,
 Ons dappere Oorlogs-held,
 In Stuarts hooge Zalen,
 Daar hem word op-gesteld,
 De Kroon van Groot-Brittanje,
 Op d'Edel Vorst zijn Hoofd!
 Roept nu Vivat! d'Oranje,
 Die 's Vyands Magt verdooft.

Nu praalt het Hooft der Britten,
 Om dat d'Oranje Zon,
 Het Rijk nu zal bezitten,
 Met spijt Jacob en Bourbon;
 De vreugd is niet te schryven,
 Die men nu hoord en ziet,
 In Engeland bedryven,
 Niemand en heeft verdriet.

Roemt nu den Lof en Glorie,
 Zijn dapperen Helden-daad
 Blijft eeuwig in Memorie,
 Alleen door Godts, genaad
 Heeft Englands Regt en Wetten,
 En Godes Waare Kerk,

In Vryheid weer doen zetten,
Vast als een Rotz of Zerk.

De Lords en Groote Heeren,
Den Adel, Borger, Boer,
t'Zaam lustig dommineeren,
Yder een is in roer,
Nu Willem van Nassouwe,
Met zijne Gemalin,
Verkooren zijt tot Trouwen,
Koning en Koningin.

Wil nu geneugt hanteeren,
Neerland al gelijk,
Wy zullen Triumpheren,
t'Zaam met 't Britze Rijk,
Nu men ons Vorst ziet klimmen,
Zijn heldere Horizont,
Scheynd boven onze Kimmen
De heele Wereld rond.

Wy zullen nu floreeren,
Nu dat Wilhelmus fris,
Tot ons en Engelands Eere,
Koning geworden is,
Door Godts hulp en Zegen,
En zijn Kloekmoedigheyd,
Heeft onzen Held verkregen,
Zo groote weerdigheyd.

Slaat Trommelen, blaast Trompetten,
Schiet nu Kanonnen af
Doet kraaken de Musquetten,
Al tot Oranjens Lof
Want Fame zal verzenden,
Zijn Naam aan yders Kust,
Tot aan des Waerelds Enden,
Ziet nu dat Vreeden rust.

Zamen-spraak tussen de Fransse Generaal en de Stad Brussel.

Voys: Za Trompen en Trompetten.

Franse Generaal.

BRussel gy schoone Stede,
 Gy Paerel van Braband,
 Aanhoord de zoete rede,
 Biet my tot trouw uw Hand,
 Eer dat mijn Liefde zoet,
 Tot wraak my keeren doet,
 'k Zal niet rusten,
 Eer mijn' Lusten
 Zijn geboet.

Brussel.

Wat stort gy hier voor Nagten,
 Aan mij? ô Generaal,
 Gy hebt geen trouw te wagten,
 Zegt dat uw Principaal,
 Daarom vertrekt dog hier,
 Ik zoek geen Franse Zwier,
 Laat uw raden,
 Eer gy schaden,
 Draagt van hier.

Franse Genraal.

Wat leed komt my te vooren,
 Dit antwoord vald my straf,
 Is my moeyten verlooren?
 Ik daal liever in 't Graf,
 Eer ik die Diamant,
 Louis niet stel ter hand,
 Lijf en Leven,
 Wil ik geven,
 Tot een Pand.
 Ik heb Doornik de Stede,
 Oudenaarden en Oostend,
 Nieuwpoort, met Aath ook mede,
 En de groote Stad van Gent,
 In het voorlede Jaar
 Gekregen wel voorwaar,
 Die in Werken,
 Eens zo sterken,
 Leyde daar.

Brussel.

Gy vond daar na behagen,
 De Brugery tot baat,
 Die zig heden beklagen
 Aan ons haar droeve staat,
 Ik bid uw zijt dog wijs,
 Vertrekt met uw gepeys,
 Van hier heenen,
 Rad ter Beenen,
 Deze Rijs.

Franse Generaal:

Za, za mijn trouwe Helden,
 En gy mijn Kanonniers,
 Wild Batteryen stellen,
 Van Kanons en Mortiers,

Beschiet haar Wal en Stad,
 Konstapels fluks en rad,
 Laat Cartouwe
 Daar in spouwe
 Alles plat.

Brussel.

'k Heb Generaal behendig,
 Een magtig Guarnizoen,
 Die my op uw bestendig,
 Zullen haar bystand doen,
 Voorzien met Kruyd en Lood,
 Het Kanon staat met Schrood,
 Op de Walle,
 Ook te bralle,
 Wonder groot.

Franse Generaal.

Wat steund gy op uw Krijgs-helden,
 En op uw Krijgs-geweer
 Was dit dat my maar kwelden
 Ik had lang mijn bekeer,
 Neen 't guure Weer Godt gaf,
 Dat keerd my stadig af,
 Deze lagen,
 Nagt en Dagen,
 Valt my straf.
 Ik zal 't Beleg volherden,
 Dat is een vast besluit,
 En zien wat het zal werden,
 Als 't guure Weer eens stuyt,
 Ik waag, en 't lukt een maal,
 Een Storm Generaal,
 'k Zal vernielen,
 Alle Zielen,
 Door het Staal.

Brussel.

Wilt gy een Storm wagen,
 Ik zal ook doen mijn best,
 Om uw Volk met slagen,
 Te keeren van mijn Vest,
 Za Mannen Kloek van Moed,
 Hakt het Franse gebroed,
 Dat zy keeren,
 Vol Miseren,
 Met veel spoet.

Franse Generaal.

d'Eerste Storm Manmoedig,
 Ben ik Gerepouseert,
 De tweede ook zo bloedig,
 Het geen my al niet deerd,
 De derde zal gewis,
 Met versche Manschap fris,
 Weer aanvallen,
 Op de Wallen,
 Zoet daar is!
 De Chamade geslagen,
 En 't Witte Vaan gezet,
 Zy komen accoord vragen,
 Om vry en onbelet,
 Te trekken uyt aldaar,
 Maar 't antwoord was aan haar,
 Alle strange,
 Krijgs-gevangne,
 Wie daar waar.

Waaltes Vryagie.***Stem: Waarom verlaat gy mijn &c.***

*BOnjour vos Serviteur,
 Comma vaetje moy Meysje
 Bonjour vos Serviteur,
 Comma vaetje mon Coeur,
 Oe gaet het zoete Susje,
 Woud gy wel zijn een Vrouw?
 Ey schenkt my eens een Kusje,
 Zo schenk ik uw mijn Trouw.
 Wel Waaltje wat gy zegt,
 Gy praat niet waar, van Trouwe,
 Wel Waaltje wat gy zegt,
 Meend gy dat wel te regt
 Gy kunt de Kost niet winnen,
 Loop heen, loop gy bent Gek,
 Met uw Kaarten en Spinnen,
 Wy leden wis gebrek.
 Ik kan Mafoi allon,
 Wel zeven Stuyver winnen,
 Ik kan Mafoi allon,
 Dat win, is dat niet bon?
 Daer kunnen wy van leven,
 As ik iens bin jou Man,
 Zal ik 't uw alles geven,
 Watt' gy bedenken kan,*

Loop heen jou malle Gek,
 Dat had ik wel van noden,
 Loop heen jou malle Gek,
 Dat had ik wel gebrek,
 Aan Coffy en aan Theetje,
 En aan wat Chocolaad,
 En aan wat Wijn Bruyleetje,
 Dat smaakt zo delikaat.

*Ik zal Parre-mafoy,
 Dak en Nakt voor jou Werken,
 Ik zal Parre-mafoi,
 Voor jou Werken alzo moi,
 En wy zullen op zetten,
 Een Kroekje en de Sjap,
 Verkopen dik Bier, vetten;
 Zo krygen wy de Knap.*

Bloedje dat zou niet gaan,
 Want ik kan geen Waals spreken,
 Bloedje dat zou niet gaan,
 Neen dat staat my niet aan;
 Ik pas tot geen Waardinne,
 Ik slaap 's Morgens te lang,
 Houd gy 't maar by uw Spinne,
 Loop Waal en gaat jou gang.

*Dan wilt ky niet 't isse wel,
 Ikk' zal een ander zoeken,
 Dan wilt ky niet 't isse wel,
 Nou dan jou boze Vel;
 k'Daar zijn meer Huys as Kerken,
 Ik zel jou niet Verkragt,
 Adieu jou trotze Verken,
 Adieu dan koeden Nakt.*

Adieu dan rotte Waal,
 Gy hebt twee slinkze Beenen,

Adieu dan rotte Waal,
 Jou Rokjen is zo kaal,
 Men kan an jou Portretje,
 Wel zien wie dat gy diend,
 Weg, weg, jou kale Sletje,
 Verhokt jou naakte Vriend.

De Meysjes hebben graag,
 Wat moys, wat raars, wat zwierig,
 De Meysjes hebben graag,
 Wat moys voor alle Daag;
 Zy kunnen haar opschikken,
 Maar als zijn Getrouwt,
 In plaats van wat te bikken,
 Word zomtijds af-geklouwt.

Lof der Boter-markt.

Voys: Koopt 'er niemand Almanak.

BOter-markt gy zijt vermaard,
 En voor al wel pryzens waard,
 Uw Lof dat moet ik roemen,
 Al wat in Amsterdam is,
 Moet van veel Plaatzen koemen.
 's Maandags is 't voor gewis
 Altijd of 'er Kermis is,
 Duyzende van Menschen,

Ook zo vindjer met playzier,
Wat jou Hert kan wenschen.

Voor eerst zo staat 'er fray ten toon,
Een Theater groot en schoon,
Daar met zoet genugten,
Twee-maal Daags word op Gespeeld,
Alderhande Klugten.

Rondom dit Theater staan,
Veel Wagens die 'er zijn gelaan,
Met veelerhande Prullen,
Daar gy kunt tot tijdverdrijf,
Uw Buykje dan mee vullen.

Dray-borden en Rijffelaars,
De Stapel van Boter en Kaas,
Neuten en Carstanjen,
Lekkere Zoete-Melks Thee,
Ook Appels van Oranjen.

Quakzalvers vol en zat,
Zoete Meysjes scheeld uw wat,
Gy hoeft niet te vreezen,
Hebt gy Scheurbuyk, Tandpijn, Koords,
Gy word hier genezen.

Bent gy Kreupel, Lam of Doof,
Hebbet maar een goed geloof,
Dan zal het wel lukken,
Al was gy zo Lam mijn Vriend,
Dat gy sprong op Krukken.

Ook hebje der Kleyn Jan,
Daar gy Liedjes koopen kan,
Liedjes en Liede-Boeken,
't Geen uw Hertje maar begeert,
Zal hy uw strakjes zoeken.

Duyve-melkers, Vogelaars,
Zoete Meysjes ligt van Aars.

Ziet men daar met hoopen,
Al om haar profijt te doen,
Over de Markt loopen.

Rolders, Tolders, en zulk goed,
Wagje voor dat sno Gebroed,
't Keyken kan niet schaden,
Elk bewaard zijn Beursjes wel,
Laat uw van mijn raden.

Bolle-buysjes Groot en Heet,
Staan der tot uw dienst gereed,
Ook zo kund gy krygen,
Aliekruyken en Garnaal,
Zoete Koek en Vygen.

Krijgt gy ondertusschen Dorst,
Gaat en smeer eens braaf de Borst,
Neemt een Maandags-trantje,
In de eene Kroeg of aar,
Of in 't Oliphantje.

Speeld dan eens in 't Tiktak-Bord,
En komt gy dan Geld te kort,
Wat hoeft gy te zorgen,
Men hangt niemand op om schuld,
De Waard die mag borgen.

Vrienden word hier door geleerd,
Terwijl gy in 't Bord verkeerd,
Verkeeren uw de zaaken,
Gy kunt tegen wil en dank,
Wel na Indien raaken.

Oorlof volgt dan mijnen raad,
Eer gy 't uw beklaagt te laad,
En zegt poep Oost-Indie,
Laat zy t'zamen, zegt met mijn,
Amsterdam ik minje.

Vryagie, tussen een Tamboer en een Jonge Dogter.

Op een Nieuwe Voys.

'k BEn gezeten al in dit Gras,
 Daar ik vond een brave Tas
 Het was een zoet Venus-dier,
 Heel versmagt door 't Minne-vyer,
 Ey, ey, ey, ey, ey,
 Het was een zoet Venus-Dier,
 Heel versmagt door 't Minne-vyer,
 Wat vond ik al in dat Veld,
 Een zo aangename Beld,
 En zeer net en fray van Leen,
 Het was of 't een Engel scheen,
 Ey, ey, ey, ey, ey,
 En zeer net en fray(tc.
 Haar Handjes Wit als Was,
 En haar Tandjes als Albast,
 Haar Wangetjes Rood als Bloed,
 Dat mijn Ziel nu treuren doet,
 Ey, ey, ey, ey, ey.
 Haar Wangetjes(tc.
 En haar Borsje Lely-wit,
 En haar Oogjens als een Git,

En haar Lipjens als Coraal,
 Die verciereren 't allemaal,
 Ey, ey, ey, ey, ey
 En haar Lipjens als(tc.
 Bid ik haar dan om een Zoen.
 Zy en wil het noyt niet doen,
 Zy roept en weend met getier,
 En zy zegt loopt weg van hier,
 Ey, ey, ey, ey, ey.
 Zy roept en zy weend(tc.
 Dat mijn Vaartje dat vernam,
 Dat ik 'er een Tamboer nam,
 En mijn Vader zou mijn slaan,
 Mijn Moeder zou 't noyt toestaan,
 Ey, ey, ey, ey, ey,
 En mijn Vader(tc.
 Komen zy dan in de Kraam,
 Dan zijn ze vol van schaam,
 Zy Zugt, zy Weend, en zy Schreyd,
 Want zy is haar Maagdom kwijt,
 Ey, ey, ey, ey, ey.
 Zy Zugt, zy Weend,(tc.
 Oorlof gy Meysjens ziet,
 Eer gy raakt in 't verdriet,
 Hebt gy 'er een Lief bemind,
 Zo Trouwt 'er al mee gezwind,
 Ey, ey, ey, ey, ey.
 Hebt gy 'er een Lief(tc.

De Zingende Reyziger, op een Ezel zonder Staard, verhalende zijn wonderlijke Droomen die hy heeft Gedroomt.

Stem: *Ik leg zomtjids geheele Nagten.*

'k BEN in de tijd van Negen Dagen,
De gantsche Waereld rond gedragen,
Op een Ezel zonder Staard;
Wat zag ik wondelijke Dingen,
Die ik belust ben om te Zingen,
't Is dunkt me wel een Stuyver waard.

Voor eerst zo kwam ik binne Romen,
Daar zat een Walvis in de Boomen,
Die zong een Liedje in 't Latijn;
Hy wist zijn Stem zo liefst te meng'len,
Nu als een Klok, en dan als Beng'len,
Dat is te zeggen Grof en fijn.

In Groenland daar vond ik een Kater,
Die Reed op Schaatzen met een Sater,
Wonder snel, en Poot aan Poot:
Ik dagt dat zijn al raare Snaaken,
Ik zag twee Beeren een Ys-slee maaken,
Van binnen met Oost-Indies Loot.

In Spanjen vond ik twee Kamelen,
Te zamen een Klaver-Jasje Spelen,

Ik zag 'er ook een Kakketoë,
 Die deed (wie Henker zoud het raden?)
 Niet anders als Karstangie braden,
 En roerden als ik weet niet hoe.

In Duytsland zag ik zonder liegen,
 Vier groote Waterhonden vliegen,
 Met lange Pypen in de Bek,
 Ik zag een Vleer-Muys die heel rood was,
 En als een Olyphant zo groot was,
 Die liep voor Vasten-Avonds Gek.

In Vrankrijk zag ik een Tyger,
 Die had een Bek gelijk een Ryger,
 En vier Poten als een Zwijn;
 Hy Fluyten als de Blinde Vinken,
 Ik zag hem uyt een Tobbe drinken,
 De alderbeste Nieuwe Wijn.

In Engeland vond ik twee Apen,
 Die schilden niet als Geele Rapen,
 Yder met een Penne-Mes,
 De Snuyf aan haar eene zey stond,
 Ook zag ik nog al dat daar by stond,
 Een Bier-kan met een Borrel-fles.

In 't Zuyd-land zag ik op een Tooren,
 Een Oyevaar met Honderd Ooren,
 En met Oogen Tien-maal Tien;
 Maar bloed wat had hy raare Pooten,
 Zo regt gelijk de Weg van Slooten,
 Het was heel koddig om te zien.

In Finland zag ik Negen Pauwen,
 Van Kiddel-steenen Mostard knauwen,
 En zy liepen op haar Kop;
 Ik zag 'er twee de Klokken luyen,
 Ik zag 'er Vier met Wagens kruyen,
 Zeer vol gelaan met Haverdop.

'k Zag aan de Kaap de Bon Espransse
 Twee Dooede Hottentotten Dansse,
 Yder met een Rommel-pot;
 Zy hadden 't beyde niet vergeeten,
 Maar sprongen vlug, dat moetje weeten,
 Als Muggen in een Hoender-kot.

'k Zag op Batavia een Meer-kat,
 Die op zijn Agter-pootje neer zat,
 En hy spon van het fijnste Vlas;
 Hy had het Spinnen op zijn Duympje,
 Hy droeg een Hoedje met een Pluympje,
 Ook mee een groote Kante Das.

In China zag ik Olyphanten,
 Die Nayde niet als witte Kantten,
 En zy waaren alle blind;
 Ik zag een Nagt-Uyl Turven trappen,
 Ik zag een Weeg-Luys Schoenen Lappen,
 Een Haan die weefde Schaatz-Lind.

'k Zag by de Keyzer van Marokken,
 Twee Leeuwen, bloed dat waaren Kokken,
 Want zy kookten Rijstenbry;
 Ik dagt wel heb ik van mijn dagen,
 Ik zag haar elk een Lepel dragen,
 En een Schuym-spaan op haar Zy.

'k Zag in Japan Twee Tortel-Duyven,
 Die kaktten niet als Blauwe Druyven,
 Ik zag 'er ook een Nagtegaal,
 Die had een Staard van Vijftig Ellen,
 Zijn Poten waaren niet te tellen;
 Hy sprak ook veelderhande Taal.

'k Zag om de West twee Crocodillen,
 Een wonderbaaren Uyen schillen,
 Zo groot gelijk de Zuyer-zee;
 't Was om wat Uyje-sla te smullen,

En haar Darmen op te vullen,
Wie lust voor mijn? ik eet niet mee.

Maar wat zag ik in Denemarken,
Daar Reed een Pan-Aal op een Varken,
En sloeg het wakker met een Zweep;
Ik zag een Sprinkhaan Wortels Zayen,
Ik zag een Stokvis Kooren Mayen,
Ik zag een Gans die kookten Zeep.

Ik zag een Weer-Wolf binnen Polen,
Die zat daar op een Modder-Molen,
En hy las de Haagze-Krant,
Ik zag een Slak met Houte Beenen,
Die maakte veele Dobbel-steenen,
En had bylo geen eenen Hand.

Ook zag ik binnen Turrekyen,
Een Vlo aan Duyzend stukken snyen,
Van een groote Hagedis;
Het Bloed dat gaarden men in Koppen,
Ik loof om Beulingen van te stoppen,
Wanneer het in de Slag-tijd is.

Noorwegen moest ik niet verzwigen,
Daar riep een Bok, wie koopt 'er Vygen,
Met een Kanis om zijn Hals;
Ik zag dat arme Beesje Zweeten,
Ik dagt hy zou veel liever Eeten,
De Klaver-blaadjes Geel en mals.

Toen ik door Zwitserland kwam reyzen,
ô Gut daar zag ik veel Patryzen!
Die gingen met malkaar naar School;
Zy droegen A, B, Bortjes meden,
Dat Goed waar wonder wel te vreden,
Ik dagt dat 's al een raare kool.

In Braband zag ik Twaalf Paarden,
Dat waaren Smits, die Smeden Zwaarden,

Vry wat beter als Vulkaan;
 Den een die blies, den ander gloeyden,
 En dapper met malkander knoeyden,
 Ik zag 'er Vier met Mokkers slaan.

In Haarlem, o Sellerweeken!

Had ik mijn zelven haast verkeeken,
 Daar liep een Spreeuw met Haar te koop;
 Ik zag 'er ook Twee Jonge Hazen,
 Te zamen op Trompetten blazen,
 Dog zaten op een Vullis Hoop.

In 't Veen daar wierd een groote Plat-vis,
 Voor mijn oogen van een Kat-vis,
 Heel moorddadig in geslokt;
 Ik zag 'er Snoeken by groote hoopen,
 Op 't Land, dog zonder Voeten loopen,
 Dat zeg ik waarlijk en gewis.

Tot Utrecht, ik en wil niet malen,
 Maar voor de waarheyd gaan verhalen,
 Daar liep een Musch met Wijker-schar;
 'k Zag veel Kikvorschen even schrande,
 Die liepen alle met elkander,
 By Avond Zingen met de Star.

Ik zag ook binnen 's Gravenhagen,
 Een Koekoek voor een Bolderwagen,
 En zo groot gelijk een Stier.
 Ik zag een Arend zonder oogen,
 Die was daar in een Gat gevlogen,
 Hy waar veel kleynder als een Mier.

Toen ik den Amstel kwam genaken,
 Begon ik waarlijk te ontwaaken,
 En ik dagt wat zoete Droom
 En waarom heb ik dit beschreven,
 Ik moet het ook te kennen geven,
 Vaar wel tot dat ik weder koom.

Zamen-spraak tussen de Keurvorst van Beyeren en zijn Broeder de Prins van Luyk, hoe zy malkander in Braband komen te Verwellekommen.

Voys: *Wat voor droeve Maaren.*

Prins van Luyk.

BEyervorst zeer schoone,
Mijn Broeder ydoone,
Zijt welkom al in Braband,
Ik bied uw de hand,
Met blijdschap en Glorie
Want gy in uw Land,
Bevogten heb de Victorie,
Al op ons Vyand.

Gy en Callard spoedig,
Als Leeuwen kloekmoedig,
Hebt gy door uw groot geweld,
Uw Vyand uyt 't Veld
Geheel al verslagen,
Doet my nu bystand,
Op dat ik in korten Dagen,
Weder krijg mijn Land.

Beyer-Vorst.

Ach! Broeder wilt hooren,
 Het is al verlooren,
 Ik heb eylaas de Nederlag,
 By Hogsted in de Slag
 Want al mijn Soldaten,
 Zijn Dood en Gevaan,
 Ik moest Vrouw en Kinders laten,
 En mijn Lande zaam.

Prins van Luyk.

Sant Joris wilt mijn helpen,
 Sant Jacob met uw Schelpen,
 St. Jut, St. Jan, en St. Lojaale
 Gy Santen altemaale,
 Heylge Vader, principaale,
 Van 't Rooms b'leyd,
 Met al uw Cardinale
 Het is meer dan tijd.

Hebt gy uw' Zoldaten,
 Dan agter gelaten,
 Daar ik hoopten op uw bystand,
 Dat gy my in mijn Land,
 Ten eersten zoud zetten,
 En dan met uw Magt,
 De Hollanders verpletten,
 Dat hadd' ik gedagt.

Beyer-Vorst.

Wilt uw klagten staaken,
 't En kan al niet baaten,
 Louis dit is den regten Man,
 Die ons helpen kan,
 Met Ruyters en Knegten,
 Te Voet en te Paard,
 Die zullen voor ons Vegten,
 Dus weest niet vervaard.

Maar hoord na mijn Woorden,
 Hy heeft mijn verkooren,
 Tot Generaal van 't Franse Rijk
 Braband en Vlaanderen gelijk,
 Binnen Brussel de Steden,
 Zal ik met mijn Magt,
 Regeeren met dapperheden,
 Als ik eertijds plagt.

Prins van Luik.

Ik zeg met klagten,
 Hebt gy nog gedagten
 Dat de Burgers uw met Lof,
 Te Brussel op het Hof,
 Uw zullen op passen,
 Ik zeg uw sertijn,
 Als den eersten dag in de Vasten
 Zal gy welkom zijn.

Gy hoord na Louis zijn vlyen,
 Dat bragt ons in lyen,
 Hy zwoer hy zoud doen bystand,
 Maar nu wy met schand,
 Uyt ons Land zijn verdreven,
 Zo zeg ik uw plaan,
 Laat wy trekken beneven,
 Want 't is met ons gedaan.

Nu ik ben buyten hoopen,
 Ik ga Brille Verkoopen,
 Aan alle Vorst en Potentaat,
 Weest gy mijn Kameraad,
 Wy kunnen der van leven,
 Op onze gemak
 'k Ga mijn op de Rijs begeven,
 Dus volg mijn strak.

Want ik ga na Romen,
 Gy den Paus heel vromen,
 En by zijn Cardinalen zaam,
 Of haar mijn Brillen aan staan,
 Zo zullen zy aanschouwen,
 Hoe Louis met vliet,
 Ons alle beyd' bragt in rouwen,
 En geheel tot niet.

Beyer-Vorst.

Den Paus den Heylgen Vader,
 En Louis te gader,
 Zy trekken te zamen eenen Lijn,
 Hoord na de raad van mijn,
 Wanneer dat zal komen,
 Den Hertog Anjou,
 Uyt Spanjen, dan gaanw' na Romen
 En zijn malkaar getrouw.

Minnuet.

Op een aangename Voys.

Bachus maakt goede Cier,
 En schenkt ons Wijn en Bier,
 Ziet wy komen hier,
 Met vrolijk getier,
 Vlegten Venus Minnevier,
 Wy komen allegaar,
 Tot uwen Altaar,

Drinken den Wijn klaar,
 Uw Nat ons zeer wel diend,
 Gy word meer bemind,
 Als het Venus-kind,
 Wy zijn tot uw gezind.

Nobele Kwant,
 Welkom in 't Vaderland,
 Wy zijn uw constant,
 Vloeken Minne-brand,
 En geven uw de Hand,
 God Cupidoos Pijl,
 Is maar Minne-gijl,
 Baard maar onheyl,
 Ik haat het Minne-spel,
 'k Volg uw bevel,
 God Bachus zeer wel,
 En neem een Volle Snel.

***Lof-Bazuyn, blazende uyt de Vreede, tusschen de Koning van Engeland,
 en de Heeren Staaten.***

Stem: Silvester in de Morgen-stond.

Beroemd vereend Battaafs-Geslagt,
 Met Pijlen vast gehegt,
 Gy hebt door Goddelijke Magt,
 En mannelijk Gevegt,
 De Helden van ons Vaderland,

Die zijn hier van Getuygen,
 Gy die nu door Vyer, Zwaard en Brand,
 Twee Kroonen hebt doen buygen,
 Zy bien ons zelf de Vreede aan,
 Door Godts gena,
 Gelijk dit nu is afgedaan,
 Binnen de Stad Breda.

Schoon Mars hem toonde fel en Wreed,
 Om ons te drukken neer,
 Vulcanus die het Yzer smeed,
 Die staakt zijn Werk nu weer,
 De Goden ryen met malkaar,
 Elk scheynd met vreugd omvangen,
 Juygt Hollands Volk, juygt allegaar,
 En offert uw Lof-zangen,
 Dat strekken mag tot Godes Eer,
 En Helden vroom
 Op dat geen twist mag reyzen weer,
 Of noyt geen Oorlog koom.

Ey ziet de Susters met accoord,
 De Vree omhelzen zoet,
 Maar ziet wat vreugd de Liefde boord,
 Merkt wat de Vreede doet,
 Zy smeyt de Degen uyt de Hand,
 En grijpt weer groen Olyven,
 't Geschut men lost en brengt aan kant,
 Om d'Oorlog te bedryven,
 Houd d'Eendragts Pijlen vast in knoop,
 Traght na de Vree,
 Door trouwe Liefd' Geloof en Hoop,
 't Zwaard noyt raakt uyt de Schee.

Nepthuyn die eer geen rust en had,
 Voor zwemmend' in Menschen-bloed,
 Mars, bragt Nepthuyn in een Bloed-bad,

Veel Menschen op haar vloed,
 Die kwamen om het leven, ach!
 Door de Metale Klinden,
 Die Nephthuyt, schoon hoe droef geklag,
 Noyt doet te voorschijn bringen,
 Hier mist de Moeder, Zoon, of Vriend,
 d'Ander zijn Man,
 Of Zwager, Oom, of Neef, die diend,
 Het over-komen kan.

Ey ziet den Buys-man met begeer,
 Hy takeld ende boud,
 Ha Gulde Vryheyd komje weer,
 Veel waardiger dan Goud,
 Mattroos en die op Koopvaardy,
 Plagt ongerust te vaaren,
 Steld nu de onrust aan een zy,
 Beploegt Nephtunis baaren,
 Men rooft geen Schepen van ons Staat,
 Gy zijt nu vry,
 Nephtunis Vloot behouden gaat,
 En brengt ons Waaren by.

Den Ambagts-man die is verheugt,
 Door dien hy is verloft,
 Want ziet het heeft hem wel geheugt,
 Hoe hy gehossebost,
 Wierd op Nephtuyn, en dat hy mag,
 Zijn Brood aan Land weer winnen,
 Weest welkom, welkom Vreede-dag,
 Ik met mijn Hart en zinnen,
 Heb lang na uw gewenst, hoe reyn,
 Ons traanen stild,
 Aan Weduwen en Wezen kleyn,
 Vree toond uw goedheyd mild.

Lof zy ô Godt voor uw weldaad,
 Gy die de Harten buygt,

En ons weer brengt in Vryen-staat,
 Daarom al t'zamen juygt
 Looft d'Admiraalen in 't gemeen,
 Looft trouwe Capiteynen
 Looft die voor onze Vryheyd alleen,
 En ons Vyand verkleynen,
 Toond dankbaarheid, en weest verblijd
 Vald Godt te voet,
 Dat gy woonen in Vree altijd,
 Want Proeven smaaken doet.

Drink-Lied.

Stem: *Het Gekroonde Wijn-vat.*

BAchus Klerken kom nader mijn,
 Wy zijn nog wel voorzien van Wijn,
 Ha dat Ed'le Druyven-nat,
 Moet weder uyt het Vat,
 Schenk, schenk, en geef dog geen kwartier,
 Schenk, schenk, en maak ook goede cier,
 De Wijn verheugt de Geesten,
 En verwekt een zoet plyzier.
 Die het besten Drinken kan,
 Neemt Bachus voor zijn Broeder an,
 Hy giet slegts tot een begin,
 De Wijn het Keel-gat in,
 Schenk, schenk, de Wijn vol klarigheyd,

Schenk, schenk, hier is geen zwaarigheid,
 Wijl het zoet en lekker,
 Moytjes binnen mikke glijd.
 Werden ons de Harssens krank,
 Of werden ons de Beenen mank,
 Nog zo roepen wy te gaar,
 Schenk in, of 't niet en waar,
 Schenk, schenk weer van den Ouden-hond,
 Schenk, schenk zo werde wy gezond,
 Niemand moet verflouwen,
 Zo hem deze Nectar mond.

Zang.

Stem: Als begint.

BEdrieglijk Goud, Bedrieglijk Goud,
 Ik lag met al uw kragt,
 Gy zult noyt, Gy zult noyt,
 't Hert misleyden,
 'k Zoek liever in een Stulp van de Menschen veragt,
 Mijn zelfs van 's Waerelds kwaad te meyden
 En my, dus vergenoegd, tot 't sterflijk Lot bereyden,
 Dewijle ik dat zo vrolijk verwagt.

Op de Wel-levende Hof-Joffer N. N.

Voys: de Dood van Phaëton.

BEkoortet van mijn Ziel,
 Die my zo schoon beviel,
 In leven, daar door gy volmaakte Maagt,
 Mijn zin verpligt, en tot uw Min behaagt,
 Ik zoek in uw aanschijn
 Veel vreugden, ay wil my goedgunstig zijn.
 Pandore kom de Min ontmoeten,
 Wyl ik werd bestreen,
 Door uw Wel-levend heen.
 Weg dart'le Venus wijk,
 Voor haar die deugden-rijk,
 Uw Schoonheyd tart, en zonder misslag leeft,
 Hier is hy die aan 't Hof veel luyster geeft,
 De preutschen Adeldom,
 Staat voor beleefdheyd van Mejoffer stom,
 Als zy begint haar Tong te roeren,
 En de Leden toond,
 Daar in Diana woond.
 Godinne die den Haag,
 Door zo een Minne-vlaag
 Ontsteeken hebt, ach! alderwaardste Bloem,
 Vergeefme die uw na verdienste roem,
 De schoonste Schoonheyd woond
 In haar, wiens Schoonheyd door de Deugd gekroond,

Hof-Joffers lokt, en derstze tarten,
 Voor den dag te treen
 Met haar Wel-levendheen.

Ik wensch nu anders niet,
 Terwijl ik in verdriet,
 Mijn Leven slijt, als dat dit mag geschien,
 Dat ik uyt uw mag een afzetzel zien,
 Zo werd mijn hoop voldaan,
 Want Phoenix moet niet eerder ondergaan,
 Voor dat een ander rijst uyt d' Assche,
 Die na de Moeder aard,
 Waar van zy is gebaard.

Pastorel.

BEminde Rosanier, beheerster van dit Leven,
 Ey offert my uw gunst, waarom ik heden klaag:
 Want zo de onstelb're Ziel, dit Lighaam gaat begeven,
 Zo hebt gy my versterkt, en 't Hartje tot een plaag.

Mijn Hartje, 't geen staag roept en snakt na uwe Liefde,
 Om dat gy door het oog het Zieltje houd gewond,
 't Scheen dat gy, Schoone Maagd, dees Boezem gantsch doorgriefde,
 Wanneer ik eens genood het kusse van uw Mond
 O Zoete Ambrosijn! ô Roo Korale Lipjes!

Hoe houd gy my gepijnd, en door uw kragt gevaan;
Och! mogt ik nog maar eens de alderzoetste tipjes,
Genaken met mijn Mond, zo was de smart gedaan.

Zo was mijn Hart ontboeyd, zo was de strik gescheurd,
Die mijn vermoeyde Leen, zo langzaam hield gebonden
Waar zag men dan zo groot een blijdschap oyt gebeurt?
Als wy ons Vree-verbond verzegeld' met ons Monden.

ô Goon die 't al beschikt, ey wild dit Luk eens stieren,
Zo zal mijn Geest, vol vreugd, uw geven zo veel Eer,
Dat ik, zo lang ik leef, dien Dag zal Eeuwig vieren,
Doen ge overzoete Beeld, my stelden tot een Heer.

Mogt ik, ô Rosanier! uw's Ziels-voogdesse wezen,
Zo was mijn smart ge-end, die ik gestadig ly:
Och dat ik zulks verkreeg, ik zou mijn gantsche Leven,
Doen toonen dat ik was, en dat ik Eeuwig zy.

Lincoos Minne-wis.***Toon: de blonde Dageraad.***

BReekt droeve Traantjes, breekt,
 Ontsluyt de Werv'len van uw zilte Poort;
 Mijn Hertje my zo steekt,
 Ay my! ik sterf zo gy my niet verhoord;
 Ach *Laura* blijft gy even straf,
 Zo eyld uw *Cloris* naar zijn Graf.
 Heb ik, ha wreede Goon!
 Verdiend, zo zwaaren straf van mijn Godin!
 Ach dertele Venus-zoon!
 Doorgriefft mijn *Lauraes* Hertje mee met Min:
 Op dat zy door mijn droeve smert
 Een-maal, helaas! bewogen werd.
 De Telgen zijn ontvoerd,
 De Bloempjes die verwelken door mijn klagt,
 Zy die mijn Ziel ontvoerd
 Is roerloos; want mijn klagjens zy niet agt;
 Zy blijft al even preuts en trots,
 Ik stort mijn traanen voor een Rotz.
 De schitterende zwier,
 Van haar twee Zonnen doen mijn Hertje Braan,
 Of 't lag in AEtнас Vier;
 Maar ach! ik kan mijn Hette weer verslaan,
 Als ik uyt haar fiole mijn
 Zuylg 't Overgodd'lik Ambrozijn.

Ik ben, ik ben gelijk,
 (Vermits ik mijn voornemen zoet nu derf)
 Als een levend-Lijk;
 Maar als ik weer haar geurge Mond verwerf,
 Dan is mijn vlugge Ziel verblijd;
 Zo leef ik staag in droeve strijd.

Verloopen Minnaars-troost.

Voys: Lagt mijn Matresse altijd om my.

Bachus komt dalen eens by mijn neer,
 d'Min die brengt mijn staag in mizeer,
 'k Wil niet meer zugten, 'k laat 't Minnen-staan,
 En ik ga klinken,
 By Nagt en Dagen, dat staat my wel aan,
 Ik houd van Drinken.
 Maar niet van 't Minne dat 's uyt mijn zin,
 Ik houd van Bachus en niet van de Min,
 'k Zal van uw vlugten, en gaan tot de Wijn,
 Doet mijn herleven,
 Houd ons uyt zugten, en ook uyt veel pijn,
 De Wijn doet leven.
 Want al uw Lonken en mal gezigt,
 En uw zot Wezen mijn niet meer verligt,
 En ook uw Leven, staan mijn niet aan,
 Gaat weg Sottinne,
 Want uw manieren, die doen mijn gaan,
 'k Zal uw niet Minne.

Want al het Minnen 'k verlaaten zal,
 'k Ga nu drinken met een goed geschal,
 Want Bachus die geeft aan my veel plyzier,
 Zouder veel zugten,
 'k Zal Philis haaten met al haar ziwer,
 'k Ga van haar vlugten.

Minnaars-klagt.

Op een aangename Voys:

Anthre

BEedroefde Herder ach!
 Ik moet helaas nu zugten,
 Om dat mijn Engelin,
 Verstoot mijn trouwe Min,
 O Wreede Herderin!
 O Goon! Waar zal ik vlugten?
 O Pijn! Ô Wrede smert!
 Die mijn doorsneyd het Hert.

Engels Aer

Mijn Damon, ach! mijn Lief! hoe wilt gy vlugten?
 Ik bid uw houd dog op van zugten,
 Uw Philida, die zal uw smert verdryven,
 Kom Herder wilt dan by mijn blyven,
 Terwijl uw Minnares, toond zo haar liefde,
 Die mijn met Hert en Ziel door-griefde.

Anthre.

Mijn waarde Philida,
 Gy doet mijn nu herleven,
 Ja door uw zoete Min,
 Die gy mijn toond Vriendin,
 Mijn Engel hoe kan ik,
 Die gunst en vriendschap loone?
 Daar ik na heb getragt,
 En ook zo lang gewagt.

Engels Aer.

Nu Herder zijt gerust, ik zal uw loonen,
 Mijn Min zal ik nu aan uw toonen,
 Hebt gy dan nu wel meer voor my te vrezen?
 Gy zijt mijn tweede Ziel, mijn Uytgelezen,
 Kom laten wy dan gaan onder de Linde,
 Om ons daar te zamen gaan verbinde.

Anthre.

Wel aan dan Harderin,
 Laat ons dan t'zaam gaan treden,
 Onder de Linde Groen,
 In 't lieflijk Veld-gewas,
 Kom laten wy dan ras,
 Mijn Lief, mijn Meesteressen,
 Gaan vlegten eenen Hoed,
 Bekranst van Roozen zoet.

Besje komt Spookten, om dat het Waaltje al haar Goed verteerd heeft.

Stem: Is het niet om te beklagen.

BEsje begint'er te Spookten,
 Dat 'er het Waaltje ontsteld,
 Want hy heeft Besjes moy Goedje Verzopen,
 Met, met, al haar Zakken vol Geld.
 Zo ras als Besje nu was Begraaf,
 Sloeg hy 't aan de Wind,
 Smeerde en Teeerde gelijk als een Graaf
 By, by, by, menig Venus-kind,
 't Was al voort Serviteure,
 Ik hebbe jou zo lief,
 Laat ikze jou Beesemen Keure,
 Ey, ey, doet my dit gerief.
 Zo heeft hy met al dit zwessen,
 Besjes Goed door gebragt,
 Nu loopt 't Waaltje met sliiep Schare Messen,
 Sliiep, sliiep, sliiep Messen al zijn Magt.
 Dit doet zijn Hoofje nu klouwe,
 Nu al het Geldjen is weg,
 Maar als hy gaarn wat Slapen zouwe,
 Dan, dan, Spookt Besje, zo men zeg,

Dan komt zijn Besje op styven,
Rammelen, zo by Nagt,
Rossen, schieten, en tellen de Schyven,
Die, die, 't Waaltje heeft door gebragt.

Dan begint 't Waaltje te kreyten,
Hy meend dat Besje dat doet,
Om zo aan hem, hier door te verwijten,
Dat, dat, hy verkwist heeft haar Goed,

Dan toldze zijn Slys-wagen,
Rom en tom door het Huys,
Het geen het Waaltje zijn Hert door knagen,
Dat, dat, beeft als een Muys.

Alse dan begint te Slyphen,
Dan werd het Waaltje zo bang,
Dat hy van angst in 't Bed moet Dryten,
Als, als, als hy gedaan heeft lang.

Als zy weer begint te Spinnen,
Dan denkt het Waaltje eerst,
Zo heeft Besje haar Goed gaan winnen,
Dat, dat, dat ik verteerd heb meest.

Och, och! wat zelze beginnen,
Besje laat mijne in vree,
Ze zel de Kost' met Sliap Scheere-mes winnen
En, en, doetze zo menigen tree.

Ik ben zo zeer beladen,
Zy trekk' de Dek van 't Lijf,
Ze zel van schrik nog worden Malade,
Zo, zo, zoze my nog by blijft.

't Waaltje heeft duyzend benouwen,
Derrift niet langer alleen
Blijven, maar wil nu weer gaan Trouwen,
Maar, maar, die hy 't vraagt zeggen, Neen.

Ratel-wagts Liedeken,***Stem: De Mey die komt ons by.***

BEwaarje Vuur en Keersje wel,
 De Klok het Tien, laat zien, Tien heyt de Klok:
 Wat isser menig Jonk Gezel,
 Die lustig hellen na het zoete Jok;
 Die ziet de Ratel-wagt
 Zo menigmaal by Nagt,
 Als alle de Starren verschoven staan,
 Dan komter in Donker,
 Zo menigen Pronker,
 Getreden aan.

Ellef Uuren, Ellef, Ellef,
 De Klok het Ellef, Elef, houd aanhoord,
 Wie leyd der nu zo van zijn zelf?
 Die niet zou weeten dat hy hier behoord,
 By Bachus Koele Wijn,
 De vrolijkste te zijn,
 En by de vangst van vlugge Diaan,
 Die om ons te laven,
 Met Ceres haar Gaven,
 Voor Venus staan.

Ey luysterd na mijn Woord,
 Ik heb de Klok strak Twaalf hooren slaan,

Een yder doet dat hem behoord,
 Gespelen wilt met vreugde voor ons gaan,
 Na dien wij zijn gevoed
 Vol op in overvloed,
 Met Ceres zijn Gaven en Bachus-drank,
 Van 't Wilde Gebraan,
 En wat nog Diaan!
 Ter Tafel zand.

Nog roept de Ratel-wagt by Nagt,
 De Klok heyt Ien, laat zien, Ien heyt de Klok,
 Is 't nu niet lang genoeg gewagt,
 t'Za lustig aan den rey van 't zoete Jok,
 Wijkt Heymen ginter heen,
 De Bruys brengt na beneen,
 En met zijn Toors ze slegte geleyd,
 Om daar te verrigten,
 Haar Minne-pligten,
 In zoetigheid.

Twee Uren heyt de Klok, loop Kok,
 De Klok heyt Twee, Gespeeltjes repje ras,
 Stop alje Prullen in een Hok,
 En brengt de Bruydegom daar hy gaarn was,
 By zijn Beminde Bruyd en hem geleyd,
 Daar deze Zoetertjens niet haar Twee,
 Haar Brand zullen blussen,
 Met woelen en kussen,
 De Klok heyt Twee.

Nu roept de Waker wederom,
 De Klok heyt Dry, zeer bly, de Klok heyt Dry,
 Twee Speelnoots met den Bruydegom,
 De Bruyd met Twee Gespeelkens aan haar Zy,
 Dat isser net drie Paar,
 Slipenze by malkaar,
 Maar holla mijn zinnen houd binnen die Aap,

En offer uw Kusjens
 Met vrolijke Lusjens
 Rijst uyt den Slaap.

*(Den Dag die naakt, Vreest altijd Godt;
 Houd zijn Gebod, Vier heyt de Klok.)*

Dronkaards-Zang.

Voys: In de Min vind ik geneugten.

Bachus offer ik mijn Herte,
 Want zijn Zap dat Edel Nat,
 Dat verligt altijd mijn smerte,
 Ziet ik ben de Min al zat.

Wat het is een smertig leven,
 Als men mind een trotze Maagd,
 Die dog geen gehoor wil geven,
 Schoon men tot haar liefde draagt.

En haar Minnaars staag veragten,
 Schoon dat hy haar nedrig vleyd,
 Weg ik ruk al mijn gedagten,
 Van die stuursche trotze Meyd.

En ik wil met mijn Gezangen,
 Staag omhelzen 't Edel Nat,
 En alzo met vreugd ontfangen,
 't Zap dat uyt de Druyve spat.

Kom dan zoet en lekker Wijntje,
 Dat daar komt uyt Vrankrijk,
 Of dat wassent is aan 't Rhijntje,
 Gy maakt my altijd vrolijk.

En kan al mijn smert verzagten,
 Daar de Min niet baard als pijn,
 Bachus blijft in mijn gedagten,
 Met zijn Zap wil 'k vrolijk zijn.

Ik wil volle glazen drinken,
 Schenken in de koele Wijn,
 Vrolijk Zingen, vrolijk Klinken,
 Bachus Nat is Medicijn.

Ik zal hem een Autaar bouwen,
 Die ombind' met een Wijn-rank,
 Staag zal worden vast gehouwen,
 Ik houd' het met Bachus Drank.

Nieuw Klaag-Liedeken.

Stem: Als 't begint.

BLijdschap van my vlied,
 Laat ik my beryen,
 Om mijn Ziels-verdriet,
 Droevig te beschryen,
 Want ik in mijn Jonge Jeugd,
 Heb mijn Uytverkooren,
 Al mijn hoogste vreugd
 En vermaak verlooren,

Barst uyt brakke Douw
 Ach ik smelt van rouw,
 Als ik overdenk met smert,
 Dat de Schoone Vrouw
 Die den Hemel wou
 Mijn te plaatzen in mijn Hert,
 Daar op had geslagen,
 't Opperst' van mijn behagen,
 Die ik hiel al voor mijn lust,
 Is in haar Jonge Dagen,
 My van de Dood ontdragen,
 Naar d' oneyndelijk' rust.

Ach als ik haar deugd,
 Haar roemwaarde zeden,
 Eerbaare geneugt,
 Wel-gestelde Leden,
 Vriendelijk onthaal
 Liefelijke Woorden,
 Daar meed' menigmaal,
 Zy mijn Ziel bekoorden,
 By mijn zelfs veragt,
 En op alles agt,
 Dat my van haar is geschied,
 Klaag ik klag op klagt,
 Ik zwem Dag en Nagt,
 In een vorne van verdriet,
 Al eer wy 't beyd vermoede,
 Ach dat de Dood zo spoede,
 Uw van my heeft af gerukt,
 Waarom ô wreede Roede!
 Hebt gy niet in 't woede,
 My met een in 't Graf gerukt.

Wat ik doe of laat,
 't Vaat dog steeds mijn klagten,

Mijn Beminde gaat,
Noyt uyt mijn gedagten,
Zit ik aan den Disch
Na mijn ouwe wijze,
Dadelijk ik haar mis,
Weg dan met de Spijze,
Wil ik daar van daan,
Na mijn Kamer gaan,
Spreeken mijn gedagten weer,
Hier zag ik haar aan
Daar plag zy te staan,
Ginder zat zy wat neer;
En mijnen Lief mijn waarde,
Mijn deugdelijk vermaarde
Troostertje leyd nu helaas;
In de zwarte Aarde,
By die haar eerst baarde,
En is daar by Wormen Aas.

Dan ist of mijn Hert,
Berst aan Duyzend stukken,
Dan vernieuwt mijn smert,
Met mijn ongelukken,
Gaan ik tot mijn rust,
Dan op 't Bedde leggen,
Mijn verlopen lust,
Pord my straks te zeggen,
Hier genood ik vaak,
Eerlijk mijn vermaak,
Zoete Lam in d'Egt by uw
En ô droeve zaak,
Lief mijn Levens-baak,
Waar verust uw Lighaam nu,
Ging d'Egt ons niet bereyden,
Doenz' ons t'zamen leyden,

Een geluk een gebaar,
Waarom in 't verscheyden,
Hadden wy niet beyden,
Insgelijks maar een Baar.

Dog bedagt ik regt,
Ik en moest niet klagen,
d'Aarde was te slegt
Om dat Beeld te dragen,
Zy was al te vroom,
Deugdig en Godvrugtig,
Loffelijk van roem,
Heus beleeft en tugtig
Dus heeft haar den Heer,
Opgetogen weer,
In zijn Hemelsche Gebouw
Daar zy haar veel meer,
Zal vermaaken weer,
Als zy hier op Aarden zou;
Zy leeft in genugten,
Dog ik hier met dugten,
Wagten vast na de Uur,
Die niet en is t'ontvlugten,
't Eynd van al mijn zugten,
Tot dat Godt ons t'zamen veur.

Herders-Lied.***Stem: Als 't begint.***

BEDroefde Herder ziet,
 Hoe komt dat Laura vliet,
 Ik vind mijn Nymphje niet,
 In dees Bosschagie;
 Hier heb ik lang getoeft,
 Mijn treurig Hert bedroeft,
 Dat nu wel troost beheeft,
 Voor zijn kwellagie;
 Och komt en wilt my eens verblyden,
 Zo stel ik al mijn druk ter zyden.
 Heb ik niet zoete Meyd,
 Uw Schaapjens dik geweyd,
 Ja zelfs uw' Stal bereyd,
 Voor 's Winters vlagen;
 Om dat de koude Snee,
 Boreas Winden mee,
 Uw zagt Gewolde Vee,
 Niet zoude plagen:
 Nu gaat gy Laura voor mijn vlugten,
 En doet my aan dees ongenugten.
 Is dit voor mijn Loon?
 (Gy Diaan Schoon)
 Trouw Herder in ydoon,

Ey keerd uw Zinnen;
 Hadd' ik uw dat betrouwd
 Dat gy Philander zoud,
 Zo maaken 't Hert benoud,
 Door ontrouw Minnen,
 Hy dien trouwheyd zwoer voor dezen,
 Maar trouw met ontrouw heeft bewezen.

Gelooft vry Neyders kwaad,
 En steund op Vrienden raad,
 Die met een valsch gelaad,
 Uw Oogjens blinde;
 Om dat uw' Schaapjens zijn,
 Wat meerder als de mijn,
 Moet ik eylaas met pijn,
 By deze Linde:
 Mijn Lammertjes alleenig hoeden,
 Dat wy ons Beesjes te zamen voeden.

Nu Vrienden voor een slot,
 Beveeld de zaaken Godt,
 En houd niet meer de spot,
 Met de een en and're Knaapjens;
 Dit is de laatste groet,
 Die uw Philander doet
 Gaat zoekt een lompen Bloed,
 Ik zal mijn Schaapjens,
 Aan een zo frayen Nymphje besteden,
 Die met mijn Beesjes zal zijn te vreden.

EYNDE.

Register.

BAtavieren komt dra.	8
Batavia Kasteel ten toonen.	40
Bachus willen wy pryzen.	33
Bachus maakt goede Cier.	71
Bachus Klerken kom nader mijn.	71
Bachus komt dalen eens by mijn.	81
Bachus offer ik mijn Herte.	88
Bedrieglijk Goud, Bedrieglijk Goud.	76
Bedroefde Herder ach.	82
Bedroefde Herder ziet.	93
Beget hoord de Trommels.	16
Beget in onze Buurt is vol.	37
'k Begroet uw Schoon Helden.	28
Bekoorster van mijn Ziel.	77
Beminnars van de Oranje-Vorst.	5
Beminde, Clarinde.	43
Beminde Rosanier.	78
Beroemd Oranje, vol Kloekheden.	18
Beroemde Nederlande.	49
Beroemd vereend Battaafs Geslagt.	72
Bewaarje Vuur en Kaarsje wel.	86
Blyde zijt nu Vroome Helden.	25

Blijdschap van my vlied.	80
Bonjour vos Serviteur.	56
Boter-markt gy zijt vermaard.	58
Brave Prins van Oranje.	46
Brussel gy Schoone Steden.	52
Buuren keyk eens uyt.	34
Besje begint 'er te Spooken	84
Beyer-Vorst zeer Schoone.	68
'k Ben gezeten al in dit Gras.	61
'k Ben in de teyd van Negen Dagen.	63
Bent gy van zints te Vaaren	10
Beyd' Hollanders en Zeeuwen.	13
Bien Roy Louis wat gaat my.	21
Breekt droeve Traantjes.	80
By goede Vriende neer gezeten.	40